

СЛУЖБ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Текући рачун
број 10-313-004. — Поштарина плаћена у
готову.

Уторак, 3 јуни 1947

БЕОГРАД

БРОЈ 46

ГОД. III

Цена овом броју је 12.— дин. — Преплата
за прво полугође износи динара 300.—, а
за цело 1947 годину динара 650.— —
Редакција: Бранкова бр. 20. — Телефони:
Редакција 28-838, Администрација 22-619

360.

На основу чл. 40 Закона о петогодишњем плану,
развитка народне привреде Федеративне Народне
Републике Југославије у годинама 1947—1951 Влада
ФНРЈ, на предлог Министра спољне трговине ФНРЈ,
доноси

УРЕДБУ

О ИЗРАДИ ПЛАНА УВОЗА И ПЛАНСКОЈ РАСПОДЕЛИ РОБЕ УВЕЗЕНЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

I. — Опште одредбе

Члан 1

Годишњи план увоза утврђује Савезна планска
комисија у сагласности са Привредним саветом
Владе ФНРЈ, а на предлог Министарства спољне
трговине, на основу годишњег привредног плана
примљеног од Владе ФНРЈ.

Општедржавни план расподеле целокупне робе
увеzene из иностранства за потребе плана и широке
потрошње утврђује Савезна планска комисија у са-
гласности са Привредним саветом Владе ФНРЈ на
основу годишњег плана увоза.

Члан 2

Главним потрошачима у смислу ове уредбе сма-
трају се народне републике и савезна министарства
и комитети чија предузећа и установе троше робу
увезену из иностранства.

Главним снабдевачем сматра се Министарство
спољне трговине.

II. — Израда плана увоза

Члан 3

Главни потрошачи су дужни приликом давања
својих планова потреба у смислу члана 9 Уредбе о
планској расподели индустриске робе да наведу оде-
љено у свом плану потреба ону робу која се може
набавити само путем увоза, назначујући уједно уво-
зну земљу и предузећа од којих би се имала извр-
шити набавка.

На исти начин поступиће и потрошачи који свом
главном потрошачу подносе планове својих потреба.

Приликом подношења плана потреба у делу који
наводи потребе увоза, главни потрошачи ће се др-
жати категорија намена по овој уредби (чл. 6). План
потреба у вези са увозом подноси се и Министарству
спољне трговине.

Члан 4

Савезна планска комисија оцениће планове по-
треба у вези са увозом и поступиће по одредбама ст.
1 члана 1 ове уредбе.

III. — Израда и извршење општедржавног плана
расподеле робе увезене из иностранства (изузев
широке потрошње).

Члан 5

Општедржавни план расподеле робе увезене из
иностранства садржи:

- 1) распоређивање контингента артикала на по-
једине категорије према намени потрошње; и
- 2) раздео контингента појединих категорија
на главне потрошаче.

Члан 6

Категорије према намени потрошње јесу:

- 1) индустријска репродукција и експлоатација;
- 2) широка потрошња;
- 3) резерве.

Члан 7

Савезна планска комисија, имајући у виду при-
јављене потребе главних потрошача као и план уво-
за, израђује за једну годину општедржавни план
расподеле робе увезене из иностранства. Она тај
план према категоријама намене, изузев овог дела
који се односи на широку потрошњу, доставља са-
везним главним потрошачима и главном снабдевачу.

Народним републикама (републиканским план-
ским комисијама) као главним потрошачима Савезна
планска комисија доставља контингенте које имају
примити путем главног снабдевача.

План расподеле контингента додељеног поједи-
ној народној републици саставља за једну годину
планска комисија односно народне републике према
категоријама и потрошачима, те обавештава о томе
републиканске потрошаче (министарства) и главног
снабдевача. Ближе прописе о томе доноси владе на-
родних република.

Члан 8

Главни снабдевач према добијеном плану распо-
деле одређује које ће предузеће снабдевати којег
главног потрошача.

О овој расподели главни снабдевач обавештава
главне потрошаче, претседништво владе народне ре-
публике (диспечерску групу) и Привредни савет Вла-
де ФНРЈ (диспечерску групу).

Главни потрошач може се споразумети са глав-
ним снабдевачем коју ће робу одређену за увоз по
плану увоза сам, без учешћа главног снабдевача и
његових предузећа, да увози.

Привредни савет Владе ФНРЈ, на предлог Мини-
старства спољне трговине, одређује врсту робе коју
може увозити само главни снабдевач.

Члан 9

Кад главни потрошачи приме обавештење о томе
која ће их предузећа одређена од стране главног

снабдевача снабдевати, одређују које су њихове дирекције (управе), установе односно предузећа дужна са којим предузећем склопити уговор о снабдевању. О томе решењу главни потрошачи обавештавају главног снабдевача, Привредни савет Владе ФНРЈ (диспечерску групу) и председништво владе народне републике (диспечерску групу).

Да ли ће дирекција (управа) главног потрошача склопити уговор за рачун својих предузећа или не посредно предузеће са снабдевачким предузећем одређују споразумно главни снабдевач и главни потрошач.

Члан 10

Предузећа (дирекције, управе) дужна су са снабдевачким предузећем одређеним од главног снабдевача склопити:

а) оквирне уговоре који се односе на наручбе у току од једне године и склапају се најдаље до 1 јануара. У тим оквирним уговорима назначују се рокови испорука;

б) појединачне уговоре који се склапају по одређеним пословима у границама оквирног уговора.

Члан 11

Главни потрошачи који у смислу ст. 3 чл. 8 ове уредбе сами врше увоз, одређују своја предузећа односно дирекције (управе) које непосредно склапају уговоре са иностраним предузећем.

Главни потрошачи су дужни да се придржавају упутстава Министарства спољне трговине нарочито увези са увозом из појединих земаља, као и извршења међународних уговора. Главни потрошачи су дужни да се придржавају и плана увоза и да омогуће правовремено састављање тромесечних планова увоза које саставља Министарство спољне трговине.

Министарство спољне трговине је дужно главним потрошачима који сами увозе:

а) да изда правовремено дозволу за увоз;

б) да стави на расположење довољна платежна средства;

в) да даје све расположиве информације у погледу иностраног тржишта, кретања цена, повољних могућности за склапање уговора и томе слично.

Члан 12

Диспечерска група Привредног савета Владе ФНРЈ за савезне потрошаче а диспечерске групе код влада народних република за републиканске и локална потрошачка предузећа, могу одредити у сагласности са одговарајућим органом Министарства спољне трговине да се измене саговорачи. Ове ће диспечерске групе вршити контролу над склапањем уговора и водити надзор над њиховим испуњавањем.

Члан 13

Ако Министарство спољне трговине премачи план увоза, вишак Савезна планска комисија расподељује накнадно односно ставља у резерву.

Увоз планске резерве врши се на основу решења Владе ФНРЈ по предлогу Савезне планске комисије, Привредног савета и Министарства спољне трговине.

Организација ускладиштења резерви одредиће се накнадно.

IV. — План расподеле робе увезене из иностранства која је намењена широкој потрошњи

Члан 14

Савезна планска комисија обавештава Министарство трговине и снабдевања ФНРЈ колико је контин-

гент робе увезене из иностранства одређен за широку потрошњу у односној години.

Министарство трговине и снабдевања ФНРЈ, у сагласности са Привредним саветом Владе ФНРЈ, врши расподелу овог контингента на народне републике и обавештава министарство трговине и снабдевања појединих народних република о контингенту који на њих пада.

Истовремено Министарство трговине и снабдевања ФНРЈ обавештава главног снабдевача које народне републике они морају снабдевати са каквим артиклима и у којој количини. Главни снабдевач одређује које ће предузеће снабдевати коју народну републику и о томе обавештава министарство трговине и снабдевања народне републике, уколико само предузеће народне републике не врши увоз.

Члан 15

План расподеле у народној републици на републиканска и савезна потрошачка предузећа израђује министарство трговине и снабдевања народне републике и уједно одређује највише до десет гростичких предузећа за пријем робе одређене за ту народну републику. О томе обавештава главног снабдевача, а одређеном потрошачком предузећу наредује да склопи уговор о снабдевању.

Одредбе чл. 10 и 12 ове уредбе важе и за уговор о снабдевању широке потрошње

Члан 16

Категоризација робе и начин расподеле робе широке потрошње врши се по чл. 18 Уредбе о планској расподели индустријске робе („Службени лист ФНРЈ“ бр. 31/47).

V. — Прелазне и завршне одредбе

Члан 17

Расподела робе увезене из иностранства по овој уредби почиње 1 јуна 1947 године. Кад Савезна планска комисија сачини план увоза и општедржавни план расподеле односно кад републиканске планске комисије сачине републиканске планове расподеле у смислу ове уредбе, тада ће се већ испоручена роба урачунати у контингент. До израде плана увоза и расподеле, испорука се врши као до доношења ове уредбе.

Члан 18

У случају да се план увоза не може извршити у односу на постављени рок или количину, Привредни савет Владе ФНРЈ (диспечерска група) одређује приоритет испорука или о томе обавештава главног снабдевача и главне потрошаче, који по том поступају по чл. 8 и 9 ове уредбе.

Члан 19

Упутства за примену ове уредбе доноси Привредни савет Владе ФНРЈ.

Члан 20

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“

23 маја 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Заст. Министра спољне трговине,
Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

361.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра грађевина ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ПРИВРЕМЕНИМ ТЕХНИЧКИМ ПРОПИСИМА ЗА БЕТОН И АРМИРАНИ БЕТОН

Члан 1

Прописују се привремени технички прописи за бетон и армирани бетон, који су саставни део ове уредбе и који ће бити отштампани у посебном издању „Службеног листа Федеративне Народне Републике Југославије“.

Члан 2

Привремени технички прописи за бетон и армирани бетон важе на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије, а примењиваће се на сваку грађевинску делатност.

Члан 3

Упутства за примену ових техничких прописа издаје, по потреби, Министар грађевина ФНРЈ.

Члан 4

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

29 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар грађевина,
Влада Зечевић, с. р.

362.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Министра спољне трговине ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И РАДУ ТРГОВАЧКИХ ЗАСТУПНИШТАВА ИНОСТРАНИХ ПРЕДУЗЕЋА И УСТАНОВА

Члан 1

На подручју Федеративне Народне Републике Југославије могу се оснивати трговачка заступства иностраних предузећа и установа, подразумевајући под овим и комисионе радње.

Члан 2

Дозволу за оснивање трговачког заступства издаје Министар спољне трговине ФНРЈ.

Са молбом коју подноси ради издавања дозволе за оснивање, инострано предузеће уједно одређује руководиоца трговачког заступства.

Члан 3

На основу дозволе за оснивање, трговачко заступство мора извршити регистрацију код Министарства спољне трговине ФНРЈ, као и отпочети са радом у року који одреди Министар спољне трговине ФНРЈ. У противном дозвола за оснивање губи своју важност.

Пре извршене регистрације трговачко заступство не може отпочети са својим радом.

Изводе из регистра Министарства спољне трговине ФНРЈ трговачко заступство подноси градском као и окружном извршном одбору односно среском одбору у оним народним републикама у којима нема округа на чијем подручју се налази седиште трговачког заступства.

Члан 4

Страни држављани могу бити уписани у трговачким заступствима уз претходну дозволу Министарства спољне трговине ФНРЈ. Руководилац трговачког заступства подноси списак страних држављана које жели уписати.

Особље страног држављанства запослено у трговачком заступству обавезно је на плаћање доприноса и дажбина по прописима који важе за држављане Федеративне Народне Републике Југославије.

Члан 5

Трговачко заступство дужно је да води рачуноводствене књиге по Закону о једнообразном рачуноводству, да се придржава одредаба о планској расподели и потрошњи робе, да плаћа порез и допринос за социјално осигурање својих службеника, као и да се придржава свих осталих постојећих законских прописа.

Члан 6

Контролу над радом трговачког заступства врши Министарство спољне трговине ФНРЈ.

У случају тежих или поновљених прекршаја законских прописа (члан 5), Министар спољне трговине ФНРЈ може забранити рад трговачком заступству, као и да одузме дозволу за уписивање службеника — иностраних држављана који су одговорни за те прекршаје.

Члан 7

Сва постојећа заступства, уколико желе да наставе са својим радом на подручју Федеративне Народне Републике Југославије, дужна су у року који буде одредио Министар спољне трговине ФНРЈ затражити дозволу за рад.

Члан 8

Ближе одредбе за извршење ове уредбе прописује Министар спољне трговине ФНРЈ.

Члан 9

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

10 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар спољне трговине,
инж. Никола Петровић, с. р.

363.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра рада ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ**О ПОВИШЕЊУ ЗАРАДЕ РУДАРСКИХ РАДНИКА****Члан 1**

Јамским радницима у рудницима који раде по нормама повисује се постојећа зарада за 10%, а онима који не раде по нормама постојећа плата повисује се за 5%.

Члан 2

Радницима на дневним коповима у рудницима који раде по нормама повисује се постојећа зарада за 5%.

Под радницима који раде на дневним коповима подразумевају се радници који ваде или раскривају угља и глина на површини земље.

Члан 3

Упутства за примену ове уредбе издаваће по потреби Министар рада ФНРЈ у сагласности са Министром рударства ФНРЈ.

Члан 4

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

23 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар рада,
Вицко Крстуловић, с. р.

364.

На основу чл. 31 Основног закона о државним привредним предузећима Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ**О АМОРТИЗАЦИОНОМ ФОНДУ ДРЖАВНИХ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА****Члан 1**

Амортизација основних средстава (стројеви, справе, постројења, инвентар, транспортна средства, инсталације и сл.) државних грађевинских предузећа (општедржавног, републиканског, покрајинског, обласног и локалног значаја) врши се у циљу репродукције основних средстава утрошених употребом, као и за извршење великих оправка основних средстава.

У ту сврху грађевинска предузећа уносе у пуну цену коштања грађевинске услуге, као посебан елемент структуре цене, нормирани амортизациони износ.

Нормирани амортизациони износ добија се кад се прописана амортизациона стопа примени на збир трошкова материјала и плата израде са додацима на те плате, и то за сваку позицију.

Члан 2

Амортизациони фонд државних грађевинских предузећа дели се на:

- 1) општедржавни амортизациони фонд, који служи за репродукцију основних средстава; и
- 2) амортизациони фонд предузећа, који служи за велике оправке основних средстава.

Члан 3

Висину амортизационе стопе за поједине врсте градње у грађевинарству као и поделу те стопе на стопе према којима ће се вршити уплате у корист општедржавног амортизационог фонда и амортизационог фонда предузећа одређује обзиром на стање основних средстава у односној врсти градње:

1) за предузећа општедржавног и републиканског значаја Министар финансија ФНРЈ у сагласности са Претседником Савезне планске комисије, а на предлог Министра грађевина ФНРЈ; и

2) за предузећа покрајинског, обласног и локалног значаја министар финансија народне републике у сагласности са претседником планске комисије народне републике, а на предлог министра грађевина народне републике.

Члан 4

На крају сваког тромесечја предузећа ће полагати износе амортизације Државној инвестиционој банци за све свршене објекте у односном тромесечју, као и за онај део радова на несвршеним објектима који је обрачунат по привременим ситуацијама, и то:

1) износе који служе за репродукцију основних средстава у корист општедржавног амортизационог фонда;

2) износе који служе за покриће великих оправка у корист амортизационог фонда предузећа.

Члан 5

Средствима општедржавног амортизационог фонда могу располагати за репродукцију основних средстава: Влада ФНРЈ за предузећа општедржавног значаја, владе народних република за предузећа републиканског значаја, Аутономна покрајина Војводина, Аутономна Косовско-метохиска област и народни одбори за предузећа покрајинског, обласног односно локалног значаја, и то само у висини оног износа уплате, који су извршила предузећа општедржавног значаја, предузећа републиканског, покрајинског, обласног односно локалног значаја.

Средствима амортизационог фонда предузећа располажу поједина предузећа самостално на основу својих финансијских планова а у висини оног износа уплате који су извршила.

Члан 6

Министарство финансија ФНРЈ организоваће посебну службу за израду дугорочног плана употребе средстава општедржавног амортизационог фонда у смислу чл. 5 ове уредбе као и за евиденцију над употребом тих средстава.

Члан 7

Средства општедржавног амортизационог фонда изузетно могу бити привремено употребљена и за финансирање нових инвестиција у оквиру текућег

привредног плана, а према савезним, републиканским, покрајинским, обласним односно локалним плановима инвестиција, ако то захтева рационално управљање општедржавним средствима.

Износ средстава општедржавног амортизационог фонда, који ће се привремено употребити за финансирање нових инвестиција, улази као приход, у смислу прописа наредног члана, у савезни буџет, државни буџет народних република, буџет Аутономне покрајине Војводине и Аутономне Косовско-метохиске области и буџет народних одбора.

Члан 8

План привремене употребе средстава општедржавног амортизационог фонда за финансирање нових инвестиција одређује се односним буџетом у оквиру годишњег привредног плана, и то:

1) општедржавним буџетом одређује се износ који ће бити привремено употребљен за финансирање савезних инвестиција из средстава општедржавног амортизационог фонда уплаћених у току односне буџетске године од предузећа општедржавног значаја, као и износ са којим могу народне републике да располажу из средстава општедржавног амортизационог фонда уплаћених од осталих предузећа;

2) државним буџетом народних република одредиће се износ који народне републике у оквиру износа утврђеног општедржавним буџетом могу да употребе за финансирање својих инвестиција као и износ са којим могу да располажу окружни (обласни) народни одбори односно градски народни одбори у степену округа.

Државним буџетом Народне Републике Србије одредиће се износ који Народна Република Србија може да употреби за финансирање својих инвестиција и износ са којим могу да располажу Аутономна покрајина Војводина и Аутономна Косовско-метохиска област;

3) буџетом Аутономне покрајине Војводине односно Аутономне Косовско-метохиске области одредиће се износ који Аутономна покрајина Војводина односно Аутономна Косовско-метохиска област могу да употребе за финансирање својих инвестиција, као и износ са којим могу да располажу срески народни одбори односно градски народни одбори;

4) буџетом округа (области) односно градског народног одбора у степену округа одредиће се износ који окружни (обласни) народни одбори односно градски народни одбори у степену округа могу да употребе за финансирање својих инвестиција као износ са којим могу располагати срески народни одбори и градски народни одбори односно реони градског народног одбора.

Ако народна република нема ни области ни округа износ који се може употребити за финансирање инвестиција среских народних одбора односно градских народних одбора одредиће се државним буџетом народне републике;

5) буџетом среза одредиће се износ који се може употребити за финансирање инвестиција среског народног одбора као и износ са којим могу располагати месни народни одбори; и

6) буџетом месног народног одбора одредиће се износ који се може употребити за финансирање инвестиција односног месног народног одбора.

Члан 9

Државна инвестициона банка дужна је да организацијом рачуноводствене службе омогући органима који су основали предузећа, надлежним финансијским органима и административно-оперативним руководиоцима предузећа, да добију потребне по-

датке о средствима општедржавног амортизационог фонда и амортизационих фондова предузећа.

Члан 10

Сва државна грађевинска предузећа дужна су да положи код Државне инвестиционе банке до 1 јуна 1947 године у корист општедржавног амортизационог фонда све амортизационе квоте остварене у 1946 години, уколико исте нису већ положене.

Члан 11

Одредбе чл. 5, 7 и 8 неће се примењивати за 1947 годину.

Члан 12

Ближа упутства за извршење ове уредбе доноси Министар финансија ФНРЈ.

Члан 13

Ова уредба примењиваће се од 1 јануара 1947 године.

31 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

365.

На основу члана 80 ст. 2 Устава и члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на споразуман предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ и Претседника Савезне планске комисије, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ПРЕНОСУ ПОСЛОВА УПРАВЕ ЗА МЕРЕ И ДРАГОЦЕНЕ МЕТАЛЕ У НАДЛЕЖНОСТ САВЕЗНЕ ПЛАНСКЕ КОМИСИЈЕ И МИНИСТАРСТАВА ТРГОВИНЕ И СНАБДЕВАЊА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

Члан 1

Послови Управе за мере и драгоцене метале прелазе из надлежности Министарства трговине и снабдевања ФНРЈ делом у делокруг Савезне планске комисије, а делом у надлежност министарстава трговине и снабдевања народних република.

Члан 2

У делокруг Савезне планске комисије прелазе следећи послови:

1) опште руководство пословима у погледу мера и драгоцених метала;

2) израда нацрта општих прописа који се односе на контролисање мера и предмета од драгоцених

метала и одређивање облика жигова за мерила и предмете од драгоцених метала;

3) надзор над правилном применом прописа о контроли мера и драгоцених метала;

4) чување основних прамера и њихово упоређивање са међународним прамерама, као и проверавање нормалних мерила органа контроле мера;

5) давање одобрења за увођење нових система мерила;

6) општи стручни надзор над израдом мерила;

7) прописивање техничке спреме, њеног облика и састава;

8) прописивање једнообразне тарифе о наплати жиговине и осталих пристојби;

9) указивање стручне помоћи органима народних република за контролу мера и драгоцених метала преко стручњака за поједине области контроле мера, путем експертиза, испитивањем у лабораторијумима и сл.;

10) вршење мерења и анализа у циљу студиског посматрања у научне сврхе;

11) испитивање система мерила и справа за мерење;

12) опште старање за правилан распоред кадрова и старање о стручном уздизању кадрова;

13) одржавање везе са Међународним комитетом за мере.

Члан 3

За обављање послова из члана 2 ове уредбе оснива се при Савезној планској комисији Савезни уред за мере и драгоцене метале.

На челу Савезног уреда за мере и драгоцене метале стоји директор, кога поставља Претседник Савезне планске комисије уз сагласност Претседника Владе ФНРЈ.

Члан 4

Смернице и упутства Савезног уреда за мере и драгоцене метале у погледу начина и метода рада као и у погледу давања података обавезни су за органе министарстава трговине и снабдевања народних република за мере и драгоцене метале, као и за њихове подређене установе.

Члан 5

У надлежност министарстава трговине и снабдевања народних република прелазе нарочито следећи послови:

1) организација службе контроле мера и драгоцених метала и руковођење том службом;

2) непосредни надзор над правилном применом прописа који се односе на контролу мера и чистоћу предмета од драгоцених метала;

3) надзор над административним и техничким радом органа контроле мера и драгоцених метала на подручју народне републике;

4) регистрација предузећа која се баве израдом и поправком мерила и справа за мерење, у циљу евиденције;

5) старање и контрола над правилним убирањем жиговине;

6) одобравање попуста и ослобођење од жиговине на основу законских прописа;

7) старање за стручно уздизање кадрова и за њихово правилно распоређивање;

8) снабдевање подручних органа нормалним мерилима и потребном техничком спремом.

Члан 6

До доношења прописа о организацији службе контроле мера, министри трговине и снабдевања народних република одређиваће делокруг, седиште и територијалну надлежност органа за испитивање и контролу појединих мерила и чистоће предмета од драгоцених метала.

Члан 7

Савезна планска комисија и министарства трговине и снабдевања народних република преузеће потребан број службеника досадашње Управе за мере и драгоцене метале и контрола мера и драгоцених метала, контрола струјомера и контрола буради.

Члан 8

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

23 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник

Савезне планске комисије,

Андрија Хебранг, с. р.

Министар трговине и
снабдевања,

др Заим Шарац, с. р.

366.

На основу чл. 80 ст. 2 у вези чл. 37 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Комитета за културу и уметност Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И РАДУ ДРЖАВНИХ МАЈСТОРСКИХ РАДИОНИЦА ЛИКОВНЕ УМЕТНОСТИ

Члан 1

У циљу подизања и развоја уметничког квалитета кадрова ликовне уметности осниваће се на територији Федеративне Народне Републике Југославије мајсторске радионице ликовне уметности.

Мајсторске радионице ликовне уметности су самосталне државне установе под руководством Комитета за културу и уметност Владе ФНРЈ којима непосредно управљају мајстори-сликари или мајстори-вајари, као и други мајстори ликовне уметности.

Члан 2

При Комитету за културу и уметност Владе ФНРЈ образује се Савет мајстора ликовне уметно-

сти ФНРЈ као саветодавни орган комитета по свим питањима рада мајсторских радионица ликовне уметности.

Савет мајстора ликовне уметности ФНРЈ сачињавају сви мајстори ликовне уметности који управљају мајсторским радионицама.

Члан 3

Звање мајстора ликовне уметности додељује Комитет за културу и уметност Владе ФНРЈ а по са слушању Савета мајстора ликовне уметности ФНРЈ.

Члан 4

Основна је дужност сваког мајстора ликовне уметности, који управља радионицом, да својим ученицима пружи највише уметничко образовање и да их оспособи за самостално уметничко стварање у области ликовне уметности.

Мајстор ликовне уметности, који управља радионицом, дужан је да сваке друге године учествује на изложбама ликовне уметности са својим радовима, као и са радовима својих ученика.

Члан 5

Мајстору ликовне уметности може се одузети дозвола за управљање мајсторском радионицом:

а) ако се за четири године узастопце, рачунајући од истека прве четири године по отварању мајсторске радионице, не пријави на испит ниједан ученик из његове мајсторске радионице;

б) ако у току четири године узастопце, рачунајући од истека прве четири године по отварању мајсторске радионице, не буде учествовао на изложбама ликовне уметности са радовима својих ученика.

Одлуку о одузимању дозволе доноси Комитет за културу и уметност Владе ФНРЈ.

Члан 6

Ученик мајсторске радионице ликовне уметности може бити свако лице, без обзира на пол и године старости, које је завршило Академију ликовне уметности или Академију примењене уметности у Федеративној Народној Републици Југославије.

Пријем ученика у мајсторске радионице врши Комитет за културу и уметност Владе ФНРЈ на предлог мајстора ликовне уметности у чијој радионици жели ученик да ради.

Комитет за културу и уметност Владе ФНРЈ на предлог мајстора ликовне уметности може примити за ученика и оно даровито лице, које нема квалификације предвиђене у ст. 1 овог члана.

Члан 7

Учеће у мајсторским радионицама ликовне уметности траје четири године.

По истеку четворогодишњег рока Савет мајстора ликовне уметности у сарадњи са Комитетом за културу и уметност Владе ФНРЈ извршиће оцену закључних радова ученика мајсторских радионица. На основу тих радова ученик ће бити проглашен уметником одређене гране ликовне уметности или му се препоручује да настави рад у мајсторској радионици у циљу свог усавршавања.

Члан 8

Ученици мајсторских радионица имају право на максималну државну стипендију ако су сиромашније стања.

Ученику који се нарочито истакне код израде уметничких радова може Комитет за културу и уметност Владе ФНРЈ на предлог његовог мајстора доделити посебну награду.

Члан 9

Свака мајсторска радионица има посебни прорачун прихода и расхода, који улази у састав прорачуна прихода и расхода Комитета за културу и уметност Владе ФНРЈ.

Члан 10

Ближе одредбе о раду и организацији мајсторских радионица и Савета мајстора ликовне уметности ФНРЈ, о пријему ученика у мајсторске радионице, о испитним комисијама, као и све друге одредбе за извршење све уредбе прописаће правилником Комитета за културу и уметност Владе ФНРЈ уз сагласност члана Владе ФНРЈ који одговара за рад комитета.

Члан 11

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

29 маја 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар без ресора,
Милован Ђилас, с. р.

367.

На основу члана 15 Закона о инспекцији рада прописујем

П Р А В И Л Н И К О ХИГИЈЕНСКИМ И ТЕХНИЧКИМ ЗАШТИТНИМ МЕРАМА У ГРАЂЕВИНАРСТВУ

1. — ОПШТИ ПРОПИСИ

Члан 1

Прописи овог правилника односе се на све радове око подизања грађевине (земљане радове, преграђивање, дограђивање и рушење), као и на изградњу димњака, бунара и сличних јама.

Члан 2

Хигијенски и технички услови рада у грађевинарству имају се у потпуности прилагодити и одредбама Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду, уколико овим правилником није изричито другачије одређено.

Члан 3

Приликом свих грађевинских радова мора бити градилиште и сав материјал који се употребљава (као на пример: скеле, алат, заштитне напаве и средства, машине и уређаји и т. сл.) у таквом стању да не угрожавају живот и здравље запослених лица.

Члан 4

Лица која су склона или болују од несвестице, падавице, грчежа мишића, вртоглавице, наглувости, кратковидости и осталих сличних здравствених недостатака не смеју се запошљавати на оним радовима код којих би њихови здравствени недостаци могли представљати опасност како за њих саме тако и за њихову околину.

Члан 5

Лица упослена на грађевини морају одмах пријавити руководиоцу градилишта сваку неисправност на напавима и уређајима коју примете или коју сазнају. Исто тако морају одмах пријавити и сваку грешку при раду, своју или другог запосленог лица, а која би могла бити узрок несреће. Запослена лица не смеју премештати или преименовати напаве и уређаје који служе за извођење градње без дозволе руководиоца градилишта.

Свако лице упослено на градилишту мора употребљавати све заштитне напаве и средства као и да се придржава свих прописа и упутстава који се односе на спречавање несрећних случајева као и оних који се односе на општу сигурност радника и његове околине.

II. — ЗЕМЉАНИ РАДОВИ

Члан 6

Ископ земље мора се вршити одозго на доле и под нагибом који одговара чврстоћи земље која се ископава.

Код ископа са већом дужином и ширином ископа се врши у облику степеница. Поједине степенице не смеју прећи висину од 2 м, а њихов нагиб не сме бити већи од 60°.

Члан 7

Поткопавање земље је забрањено.

Члан 8

Ископ земље у мањим дубинама, а најдубље до 1 м као на пр.: ископ земље за темеље грађевина, канале и т. сл. може се вршити и вертикално ако то природа посла захтева и чврстоћа земље дозвољава. Дубље од 1 м вертикални ископ сме се вршити само уз поступно осигурање бочних страна ископа.

Осигурање бочних страна ископа мора се вршити мосницама (фоснама) одговарајуће дебљине које су положене једна изнад друге, а подупрте дрвеним оквирима. Попречне греде оквира морају се утврдити клиновима а по потреби и скобама (клавфама) за вертикалне греде оквира, а ако се оптерећују морају се са њихове доње стране прикуцати и паклице.

Размак оквира не сме бити већи од 1,5 м, а по потреби и мањи ако оптерећење захтева. Код употребе дасака дужих од 1,5 м мора се поставити три или више оквира на дужину моснице (фосне).

Члан 9

Ако се ископ врши у растреситом материјалу или у земљи где се појављује вода, као и тамо где постоји

могућност одроњавања услед потреса од уличног саобраћаја и слично, бочне стране ископа морају се осигурати на исти начин како је поменуто у претходном члану, али са мосницама (фоснама) које су тесно приљубљене једна уз другу.

Да би се спречило упадање материјада и слично у ископану јаму, моснице (фосне) које осигуравају бочне стране ископа морају надвисивати руб јаме најмање 20 см.

Рубови ископаних јама не смеју се оптерећивати земљом или каквим другим материјалом у ширини најмање 0,5 м.

Члан 10

Свакодневно пре почетка рада а нарочито после кишног времена, топљења снега, мраза, након дужег прекида рада, као и минирања у јами или њеној близини, морају се прегледати бочне стране ископа и предузети потребне мере за осигурање.

Члан 11

Ископ који се врши уз већ постојећу зграду, а дубље од њеног темеља не сме се вршити по целој дужини зида одједном, већ постепено у отсецима дугачким највише 1,5 м. Пошто се ископани део подзида и осигура приступиће се ископу следећег отсека, али тако да између већ подзиданог дела и новог откопа остане неископани део земље у дужини 2—3 м.

Пре поткопавања мора се цео зид постојеће зграде осигурати подупирањем, с обзиром на његову висину и површину, против евентуалног слегања или рушења.

Члан 12

Силаз у јаму и излаз мора се вршити помоћу прописаних лестава.

Члан 13

Моснице (фосне) положене преко јама, гомила земље, песка и сл. а које служе за прелаз људи или за превоз ручних колича (тачки) треба да су довољно јаке и на крајевима осигуране потив померања. На свима местима где постоји опасност да се угну (савију) морају бити добро подупрте. Прелази преко јама дубљих од 2 м морају се поред осталог и оградити сигурним оградама.

Члан 14

Скидање оплате која осигурава бочне стране ископа мора се вршити постепено, упоредо са напредовањем затрпавања односно изграђивања јама, водећи при том рачуна о сигурности оплате која остаје.

Члан 15

Извлачење земље из ископа веће ширине (на пример: код ископа подрума и сл.) ручним колицима (тачкама), вагонетима или колима, може се вршити само уз употребу сигурних рампи чија косина не сме бити стромија 1:3.

Избацивање земље лопатама на дубини већој од 2 м мора се вршити употребом етажера. Да би се спречило враћање избачене земље, рубове етажера треба оградити ниским оградама у висини од 25—30 см.

Члан 16

Јаме и темељи који се копају у близини пролаза морају се оградити сигурним оградама. Неограђене

јаме морају се дању означити сигнаlima, а ноћу обавезно осветлити.

Члан 17

Пре него се приступи ископу земље дужност је надзорног органа да се обавести да ли на дотичном месту има каквих водова. Ако се приликом ископа наиђе на водове који спроводе електричну струју, воду, гас и сл. ископ се на том месту мора одмах обуставити, а случај сместа пријавити установи којој откопани вод припада. Ископ се на таквом месту сме наставити тек пошто буду предузете све мере да не дође до несреће.

III. — ГРАЂЕЊЕ НАД ЗЕМЉОМ

Скеле

Члан 18

Ако се грађевински радови до висине I спрата не могу извршити без опасности по раднике са лествама или другим средствима морају се употребити чврсте и сигурне скеле. За грађење на висини изнад I спрата морају се употребити одговарајуће скеле.

Члан 19

Скеле могу бити направљене, измењене или де-монтиране само под руководством и надзором стручног и одговорног лица и, уколико је могуће, са спремицима радницима навикнутим на ову врсту посла.

Члан 20

Све скеле, заштитне направе и средства која им припадају, као и све лестве, рампе итд., морају бити изграђене од материјала доброг квалитета и довољне издржљивости.

Дрвени делови, употребљени за градњу скела, не смеју бити оштећени или изложени промени која би ослабила њихову чврстоћу. Да би се спречило прскање (пуцање) носнице (фосне), балвана и сл. материјал треба на крајевима оковати.

Метални делови скела не смеју бити оштећени или изложени променама које би ослабиле њихову чврстоћу.

Члан 21

За градњу скела мора на градилишту постојати увек довољна количина материјала.

Изграђене скеле морају се одржавати у добром стању и сваки њихов део мора бити везан или спојен тако да се не може померати ни у једном правцу приликом употребе.

Уколико се приликом изградње скела наиђе на електричне водове, дужност је руководиоца да их пре почетка рада преко надлежне установе да преместити, уклонити односно ископчати од извора струје.

За веће висине и специјалне случајеве, скела се мора статички прорачунати и изводити на основу пртежа.

Члан 22

Пре употребе мора скелу, чекрк, челично уже и сл. да испита стручно и квалификовано лице.

Конопци и челична ужад, ако су били извргнути утицају киселина или других материја које нагризају или ако имају других недостатака, не смеју се употребљавати.

Сав неупотребљив материјал на градилишту мора се пре изградње скеле одвојити од употребљивог материјала.

Свака скела пре употребе мора да буде прегледана од стране стручног лица у погледу стабилности, прописаног материјала, заштитних направа, као и да ли одговара нацрту и статичком прорачуну.

Скеле се морају прегледати од стране стручног лица бар једанпут недељно, као и после дуже обуставе рада.

Непокретне скеле на стубовима

Члан 23

Стубови односно носници непокретних скела морају бити вертикални или благо нагнути према грађевини и добро учвршћени једни за друге.

Члан 24

Стубови скела морају се укопати у земљу према природи терена или поставити на дебеле даске као и друге потребне подлоге да би се спречило њихово клизање или тоњење у земљу услед оптерећења.

Кад се две скеле састају на углу једне зграде, угаони стуб на спољној страни скеле мора бити укопан.

Члан 25

Уздужни носачи скела морају бити водоравни и чврсто везани за стубове са скобама (кланфама), клиновима, или на који други сигуран начин.

Саставци хоризонталних греда морају лежати на стубовима и бити добро причвршћени за исте.

Члан 26

Носнице морају бити праве и чврсто везане за уздужне носаче (оквир). У случају да се уздужни носачи не употребљавају, носнице морају бити везане чврсто за стубове и наслонене на јако учвршћене лаклице (дрвене гредице).

Ако носнице својим једним крајем леже на зиду њихово налагање мора бити дугачко најмање 20 см. Димензије носница морају одговарати и њиховом оптерећењу.

Отстојање носница које носе платформу мора се одредити имајући у виду предвиђено оптерећење и природу пода платформе. Отстојање између носница мора бити 1 м употребом дасака најмање 40 мм дебљине; 1,50 м употребом дасака најмање 50 мм дебљине; 2 м код употребе дасака преко 50 мм дебљине.

Даске код платформе које служе за смештај лаког грађевинског материјала могу бити и тање, али отстојање носница не сме прећи 2 м. Ниједна даска испод 30 мм дебљине не сме бити употребљена за платформу.

Непокретне скеле на лествама

Члан 27

Скеле на лествама могу се употребити само за лакше радове са употребом мале количине материјала за градњу (малтерисање, кречење и друге сличне радове).

Члан 28

Лестве које служе као стубови скела морају бити довољно јаке и добро укопане у земљу односно добро постављене на подлоге или папуче. Да би се спречило клизање и тоњење у земљу, свака лества са оба своја стуба мора да лежи на заједничкој подлози, као и да је чврсто везана са истом.

Лестве које служе као носачи скела морају својом висином премашивати испуштену греду и бити са њом чврсто везане ујетом.

Кад се лестве настављају, преклоп мора да је најмање 1,5 м дугачак и добро учвршћен.

Члан 29

Све скеле морају бити довољно чврсте и добро привезане за зграду тако да не може доћи до померања како у вертикалном тако и у хоризонталном правцу.

Дрвене пречаге лестава морају бити усађене у своје стране и клиновима утврђене. Испод сваке пречаге мора бити гвоздена затега са навртњима која веже обе стране лести.

Испуст на зидовима, олуци, венци димњака и сл. не смеју се употребити за ношење скела.

Скеле на конзолама

Члан 30

Скеле на конзолама (испустима) морају бити на сигуран начин причвршћене изнутра.

Само јаки делови грађевина могу послужити за причвршћење делова оваких скела. Ако платформе за рад леже на чврстим подлогама у зиду, ове подлоге морају међу собом бити довољно повезане, морају пролазити кроз зид и бити јако причвршћене са друге стране.

Забрањена је употреба скеле на конзолама која је причвршћена само скобама (кланфама) или клиновима забијеним у зид.

Висеће скеле са покретном платформом

Члан 31

Испусти носивих греда морају бити довољне дужине и пресека као и добро инсталирани и подупрти.

Носиве греде морају бити управне на фасаду зграде и тако распоређене да одговарају носницама или стигама платформе.

Испуст носивих греда мора бити толико дугачак да се платформа скеле налази највише 10 см удаљена од фасаде зграде. Са унутрашње стране носиве греде висећих скела морају бити чврсто везане.

Забрањено је стављати цакове са теретом или нагомилавати какав други материјал да би се одржала равнотежа греда које носе висеће скеле.

Члан 32

Челична ужад на којима висе платформа висећих скела морају имати коефицијент сигурности најмање 10 пута већи од максималног оптерећења.

Платформе дуже од 3 м морају бити обешене најмање са три ужета; средње уже не сме бити више затегнуто од два крајња.

Члан 33

Чекрци за дизање радне платформе морају бити причвршћени за платформу јаким гвозденим пијавицама које пролазе до испод платформе и које су одоздо јако причвршћене.

Чекрци за дизање радне платформе морају бити тако конструисани и инсталирани на платформи да се цео механизам може са платформе лако прегледати.

Члан 34

Када радници на висећим скелама раде седећи, а да би се спречило ударање ногама у зид, морају се

предвидети средства која ће платформу држати најмање 30 см од зида. Отстојање покретне платформе од зида не сме бити веће од 45 см.

Члан 35

Да би се спречио пад радника и материјала са висећих скела, платформе морају бити са свих страна ограђене оградом високом најмање 80 см и ниском оградом висине 20 см.

Ограде са стране зида нису потребне ако радници раде седећи на платформи, али у овом случају платформа мора да буде снабдевена конопцима или ланцима који дају радницима могућност да се за њих чврсто вежу.

Члан 36

Свако преоптерећивање платформе висећих скела материјалом и сл. строго је забрањено.

Остале висеће скеле

Члан 37

Кошеви, велике корпе, столице и све сличне друге направе само у изузетним случајевима као висеће скеле могу се употребљавати и то за кратко-трајне радове под надзором одговорног лица.

Кад се овакве направе употребљавају као висеће скеле морају бити обешене на ужадима која имају коефицијент сигурности најмање 10 пута већи од целокупног оптерећења рачунајући ту и сопствену тежину направе.

Кад се кош или корпа употреби као висећа скела мора: њихова дубина износити најмање 80 см; бити обешени за две јаке пијавице које пролазе до испод платформе и које су оздо добро причвршћене.

Пренос и смештај материјала на скелама и расподела оптерећења

Члан 38

Пренос и смештај тешких терета на свим скелама треба изводити са пажњом да би се избегао сваки нагли потрес скеле.

У сваком случају оптерећење скела мора бити равномерно распоређено да не би дошло до неуравнотежености скеле. Скела не сме бити преоптерећена и не сме се на њу доносити непотребан материјал.

Забрањено је радницима да проводе одмор, спавају или ручавају и сл. на скелама.

Платформа за рад

Члан 39

Свака радна платформа која се налази на висини већој од 2 м изнад земље мора да буде направљена од носница (фосни) које леже приљубљене једна уз другу.

Ширина платформе мора да одговара природи посла која се на њој обавља, а увек толика да на сваком њеном делу буде најмање 60 см слободног пролаза око сталних препрека или материјала.

Ширина платформе не сме бити мања: од 80 см ако је намењена за смештај материјала; од 130 см ако је иста намењена за продужење друге платформе која је виша или ако је намењена за обраду камена; од 150 см ако је намењена за ношење друге више платформе и за обраду камена.

Максимална ширина платформе на носницама не сме прећи ширину од 1,6 м.

Радне платформе на врху скела морају се поставити на 1 м испод највише тачке стуба, тако да их стубови надвисују за ту дужину.

Члан 40

Моснице (фосне) које сачињавају део радне платформе или које су употребљене за бранике (ограду) морају да имају дебљину која пружа пуну сигурност између две носнице.

Члан 41

Даске или фосне које сачињавају део платформе не смеју прелазити свој ослонац на који се ослањају више него што износи њихова четворострука дебљина.

Члан 42

Да не би дошло до спотицања радника, а да би се олакшао пролаз количима, крајеви мосница (фосни) које налажу једна на другу морају се косо засећи или завршити троугаоним летвама.

Члан 43

Моснице (фосне) које сачињавају део радне платформе морају се ослањати (лежати) најмање на три носнице, а на више носница ако растојање између њих није довољно да се искључи свако њихово угибање или љуљање.

Моснице (фосне) морају на подлогама бити тако причвршћене да се не могу померати при раду.

Члан 44

Платформе направљене на скелама морају прелазити углове грађевине за најмање 60 см.

Сви делови платформи или радног простора на већој висини од 2 м изнад земље са којих упослени радници могу да падну, морају бити ограђени даскама дебелим најмање 2 см а широким најмање 15 см. Ограде морају бити намештене на висини од 1 м изнад пода платформе. Празнина испод сваке даске на огради не сме да буде већа од 30 см.

Да би се спречило падање материјала и алата са платформе морају се поставити и ниске ограде приљубљене уз ивицу платформе чија висина не сме да буде мања од 20 см.

Члан 45

Ограде и друге заштитне направе морају бити причвршћене са унутрашње стране стубова.

Све ограде и друге заштитне направе смеју се привремено скидати само у оним случајевима када је то потребно ради преноса и премештања материјала.

Рампе и косоравни пролази

Члан 46

Рампе и косоравни пролази чији се делови налазе на висини већој од 2 м изнад земље или патоса, морају имати патос од дасака приљубљених једна уз другу.

Моснице (фосне) као и остали делови рампи и косоравни морају се добро приковати за своје подлоге тако да се не могу померати.

Рампе и косоравни пролази састављени од више мосница (фосни) морају деловати као целина. Да би се спречило неравномерно љуљање исте се морају добро подупрети.

Када се рампе и косоравни употребљавају за пренос материјала, њихова ширина не сме бити мања од 0,60 м.

Нагиб рампи и косоравни не сме бити већи од 40 см на 1 м дужни, а по могућству треба да је што мањи.

Члан 47

Да би се олакшало ходање, а спречило клизање, морају се на косоравнима и рампама поставити и причврстити попречне летвице по целој њиховој ширини (третине).

Размак између појединих летвица може износити највише 35 см.

У случају да се по косоравни и рампама возе колица могу се летвице прекидати у највећој ширини од 15 см.

Свако затрпавање ових летвица материјалом (блатом, бетоном, малтером и сл.) мора се редовним чишћењем спречити. Оштећене летвице морају се заменити.

Члан 48

Рампе и косоравни на већој висини од 2 м морају бити снабдеване оградом високом 1 м. Даске ограде не смеју бити тање од 2 см ни уже од 15 см, а празнина испод дасака ограде не сме да буде већа од 30 см.

Рампе и косоравни на висини већој од 2 м изнад земље или патоса платформе морају имати ниске ограде високе најмање 20 см, а које су причвршћене уз ивицу рампе или косоравни.

Члан 49

Рампе и косоравни које се употребљавају морају бити слободне и не смеју никада бити закрчене материјалом и сл.

Да платформе рампи и косоравни не постану клизаве морају се посипати песком, пепелом и сл.

Члан 50

Платформе рампи и косоравни не смеју бити подупрете циглама, канализационим цевима или другим нагомиланим материјалом.

Ниједна радна платформа рампи или косоравни не сме се ослањати на олуке, балконе или њихове ивице, на жице громобрана или друге делове грађевине који нису за то погодни.

Члан 51

Ниједна радна платформа рампи или косоравни не сме се употребљавати за рад све док њихова конструкција не буде сасвим завршена и доведена у склад са овим прописима, и док прописне заштитне мере не буду добро изведене.

Скеле на ногарима (козама)

Члан 52

Скеле на ногарима могу се постављати највише у два реда један изнад другог.

Укупна висина скела на ногарима не сме прећи висину већу од 4 м изнад земље или патоса.

На вишећим скелама, као и на скелама на коззолама, скеле на ногарима (козама) не смеју се употребљавати.

Члан 53

Платформе на којима су постављене скеле на ногарима (козама) морају бити толико широке да је поред ових омогућен пренос материјала и пролаз радника.

Ногари морају бити добро причвршћени за платформе да би се избегло њихово померање.

Лестве

Члан 54

Све лестве које служе за саобраћај по скелама морају прелазити најмање за 75 см место коме воде или морају имати продужење које служи као дршка оном који се њима пење.

Члан 55

Лестве се морају ослањати на уравњено и чврсто тло (забрањено је постављати лестве на нагомилане цигле и други набацани материјал).

Лестве се морају добро учврстити на свом горњем и доњем ослоњу тако да се не могу уопште померати ни у једном правцу.

Члан 56

Свако претерано гибање (љуљање) лестава мора се спречити подупирањем или на који други начин.

Члан 57

Дрвене лестве морају бити направљене од стубова довољне јачине.

Пречаге лестава морају бити од чврстог дрвета и усађене или зарезане у стубове лестава.

Лестве чије су пречаге учвршћене само ексерима, кланфама или на који сличан начин не смеју се употребљавати.

Лестве којима недостају пречаге или исте нису исправне не смеју се употребљавати.

Заштита отвора

Члан 58

Сваки отвор у патосу грађевине или радне платформе који је потребан за пролаз корпе дизалнице, за лестве, за пренос материјала или пролаз радника, као и сваки отвор у зиду ако му се доња ивица налази ниже од 1 м изнад радне платформе или патоса, мора да буде снабдевен чврстом оградом висине најмање 1 м и ниском оградом висине најмање 20 см.

Даске ограде не смеју бити тање од 2 см а уже од 15 см, празан простор ограде не сме бити већи од 30 см. Ниска ограда мора да буде намештена уз саму ивицу отвора.

Члан 59

Ограде отвора могу се склонити само за време и уколико је потребно ради преноса или премештања материјала, а после тога оне се морају одмах наместити. Заштитне ограде морају остати на свом месту све док не буде потребно да се сасвим уклоне ради дефинитивног затварања отвора.

Члан 60

Кад се посао мора обављати на гредама које су постављене између спратова као носачи међуспратних конструкција, наведене греде морају бити покривене све док се не приступи дефинитивном извођењу међуспратне конструкције. Привремена патос се сме скидати постепено и онолико колико напредује изградња међуспратне конструкције.

Радови на крововима

Члан 61

Забрањује се рад на крову, са кога се може пасти због великог нагиба и клизавости површине, док не буду предузете потребне мере за сигурност радника.

Члан 62

На стакленим крововима или на крововима покривеним материјалом мале отпорности морају се предузети специјалне мере предострожности да не би радник из нетајње стао на неотпоран део крова (стакло и сл.).

Члан 63

Радници који су запослени на стрмим крововима морају бити везани заштитним појасом или ужетом. Ако не постоји могућност везивања конопцем онда треба да га придржава други радник који стоји на стабилној тачки кровне конструкције.

Разни прописи

Члан 64

Испод радних места, која се налазе на већој висини од 3,5 м, морају се поставити јаки заштитни кровови са нагибом према зиду.

Члан 65

Добацивање цигли фукама дозвољено је само у приземљу.

Материјал, алат или други предмети не смеју се бацати са спрата на земљу већ се морају пажљиво спуштати. Сва радилишта и друга радна места куда радници пролазе или допремају материјал морају бити добро осветљена.

У случају на нема довољног природног осветљења мора се на таквим местима инсталирати специјално осветљење.

Члан 66

Привремене електричне инсталације на грађевинама морају одговарати следећим прописима:

а) до максималне 220 V напона према земљи могу се прикључити оне електричне инсталације које се не могу дохватити, тј. које су најмање 4 м удаљене од најближе радне површине, прикључити се могу и оне електричне инсталације које су заштићене механички отпорном заштитом тако да се не могу дохватити електрични спроводници и делови направа и мотора који су под напоном према земљи;

б) све оне електричне инсталације које се могу дохватити, а чија је механичка заштита недовољна, могу се прикључити максимално до 48 V напона према земљи;

в) ручне светиљке које се употребљавају на грађевинама могу се прикључити на највише 48 V напона према земљи;

г) преносне направе, тј. оне које се помичу (преносе) за време рада (справе за глачање, бојадисање, набијање бетона и др.) морају помични део водати од радионичког гајтана или гајтана заштићеног у гуменој цеви.

Бетонски радови

Члан 67

Бетонски радови морају се изводити само под руководством и надзором стручног и одговорног

лица, а уколико је могуће, са радницима упознатим са овом врстом посла.

Члан 68

Оплате као и сви подупирачи оплата за извођење бетонских радова морају бити изведени од стручних лица. Ови морају бити сигурно израђени и нарочито отпорни против савијања приликом набијања бетона.

Оплате и подупирачи оплата морају бити тако изведени да се могу по стврдњавању бетона лако и без опасности отстранити.

Члан 69

Подупирачи оплата морају лежати на сигурним подлогама од дрвета (дасака). Укопавање подупирача у земљу забрањено је. Код подупирача који се ослањају на терен који попусти мора се употребити нарочито осигурање (роштиљи).

Подупирачи дужи од 3 м морају бити међусобно везани (квештима и маказама) да би се избегло њихово извијање у ма ком правцу.

Члан 70

Оплата и подупирачи оплате не смеју се отстранити док се руководиоца грађевине не увери да је бетон очврснуо и док он не нареди да се плата скине.

Члан 71

Скидање оплата и њихових подупирача мора се вршити поступно и са највећом пажњом водећи при том рачуна о стабилности оплате која још остаје нескинута.

Нагло избијање (скидање) оплата забрањено је.

Члан 72

Ексери и жице које стрше на демотираном делу скела, на свима мосницама (фоснама), гредама и сл. морају се извадити, савити или закуцати тако да постану безопасни.

Члан 73

Лица која раде на савијању или сечењу гвожђа за арматуру морају бити снабдевена заштитним рукавицама.

IV. — РУШЕЊЕ

Члан 74

Рушење зграда или појединих њихових делова, као и рушење других грађевинских објеката, сме се вршити само под стручним надзором и са највећом опрезношћу, и то постепено одозго према доле.

Члан 75

Рушење целих зграда наједанпут (на пр: минирањем) строго је забрањено. Зидови који усамљено стоје, димњаци и сл. могу се одједном срушити или минирати само под сталним надзором лица које је стручно за ту врсту посла.

Члан 76

Ако се рушењем зграде ослаби стабилност осталих делова зграде који још стоје, морају се исти делови добро подупрети или предузети друге мере

сигурности како не би лица која раде на рушевинама страдали.

Члан 77

Минирањем је дозвољено рушење блокова, темеља и сл. али само под надзором стручног и одговорног лица.

Члан 78

Приликом рушења треба осигурати и оградити сва места где постоји могућност да падне материјал, а по потреби на пролазима треба поставити страже.

Члан 79

Патоси зграда које се руше не смеју се отстранјивати пре него што буду порушени сви зидови који се налазе над њиховом површином.

Члан 80

Рушење зидова виших од 4 м мора се вршити само употребом одговарајућих скела.

Радници приликом рушења не смеју стајати нити радити један изнад другог.

Члан 81

Приликом рушења зидова, који се налазе уз сталне пролазе, мора се изнад пролаза а уз зид подићи јаки заштитни кров са нагибом према зиду, а по потреби мора се место рада и оградити.

Члан 82

Ограде степеништа и других отвора смеју се отстранити само у толикој мери у колико напредује рушење зграде.

Приликом рушења мора се пазити да се балкони, еркери и сл. не руше услед превременог отстрањења зидова који их држе.

Растресене и слабе делове зграда које се руше треба пре рушења на одговарајући начин подупрети (степенице, носаче итд.).

Члан 83

Да би се спречило дизање прашине забрањено је бацање срушеног материјала, а материјал који се руши треба поливати водом.

Ради спуштања материјала (цигли, шута и т. сл.) морају се употребити дрвени олуци који су на крају снабдевени мокрим цаклом без дна.

Греде, носачи и сл. смеју се спуштати само дизалицама и сличним средствима као и косим површинама које су добро осигуране.

Нагомилавање порушеног материјала на спратовима забрањено је.

V. — УРЕЂАЊИ И СРЕДСТВА ЗА ДИЗАЊЕ ТЕРЕТА

Члан 84

Кад је потребно да се на скелу инсталира справа за дизање, основне делове скела треба пажљиво прегледати а према оптерећењу, које носи дизалица ако скела није довољно јака, још појачати.

Ако се платформа дизалице не креће између шина или ако терет приликом дизања додирује скелу мора се поставити на целој висини скеле у правцу кретања терета вид од дасака да би се спречило закачевање терета за скелу.

Члан 85

Свака дизалица пре употребе мора да буде прегледана и испитана од стручног лица које ће дати писмено уверење да је дизалица прегледана и способна за употребу. Пред овога дизалица мора бити периодично прегледавана од стране стручног лица, а нарочито после сваке преправке, оправке, нове монтаже као и после дужег прекида рада.

Општи прописи

Члан 86

Конопци, механизми и средства за причвршћивање код дизалица морају бити израђени од доброг материјала прописне отпорности и без дефекта.

Члан 87

На свакој дизалици мора се на видљивом месту поставити натпис који означава дозвољено оптерећење дизалице у килограмима. Строго је забрањено оптерећивати дизалицу преко њене носивости.

Превоз људи дизалицама строго је забрањен. На прилазу дизалици мора се истакнути натпис: „Дизалица само за терет, превоз људи забрањен“.

Члан 88

За време дизања и спуштања материјала дизалицом, морају се предузети мере да нико не стоји или пролази испод дизалице.

Никакав терет не сме остати на дизалици висићи ако не стоји под сталном контролом одговорног лица.

Члан 89

Лица која рукују дизалицом морају бити ослободена за тај посао. Руковање дизалицама као и давање сигнала у вези са кретањем дизалица не сме бити поверено лицима млађим од 18 година.

Ако руковаоц дизалице или лице одређено за давање сигнала не може стално пратити кретање терета, морају се поставити уређаји за давање сигнала.

Споразумевањем између руковаоца дизалице и лица које прати кретање терета и даје сигнале руковаоцу, мора се вршити унапред установљеним и договореним знацима (звучним знацима). Договорени знаци који се односе на кретање дизалице морају се истакнути на видном месту крај дизалице.

Члан 90

Конопец за давање сигнала мора бити тако смештен и заштићен да га може употребити само лице које је одређено за давање сигнала.

Чекрци, витлови и ужљебљени катури за дизање (котураче)

Члан 91

При употреби челичних ужади пречник ужљебљеног точка или бубња не сме бити мањи од 400-струког пречника жице од којег је израђено уже,

Ако су бубњеви чекрка снабдевени жљебовима, њихов полупречник мора бити нешто већи од полупречника челичног ужета који се на њих намотава. Корак жљебова не сме бити мањи од пречника челичног ужета (кабла). Сваки бубањ мора имати прирубнице (шајбне) које спречавају да челично уже (кабл) не склизне са бубња.

Члан 92

Сваки чекрк или витао мора бити снабдевен кочницом и скаканицом која спречава повратно кретање ручице.

Средства за дизање

Члан 93

Челична ужад или конопци који се употребљавају за дизање и спуштање материјала морају имати довољну дужину тако да на бубњу на којем се намотавају остану у сваком случају два намотаја неомотана.

Челична ужад и ланци који се употребљавају за дизање или спуштање материјала морају имати шестоструки коефицијент сигурности при максималном дозвољеном оптерећењу.

Члан 94

Ниједно челично уже односно ланац не може бити употребљен за дизање или спуштање материјала ако на себи има чвор.

Челична ужад не смеју бити настављена, тј. морају бити од једног комада.

Члан 95

Челична ужад и ланци морају бити на сигуран начин причвршћени на бубњеви витлова или чекрка.

Члан 96

Ланци, алке, копче који се употребљавају за дизање и спуштање материјала, а који су на било који начин оправљени морају се пре поновне употребе прегледати и испробати (пробним оптерећењем).

Члан 97

Све куке које служе за вешање материјала који се диже или спушта морају имати сигурне запињаче које онемогућавају откачивање терета приликом дизања или спуштања.

Дизалице са платформом

Члан 98

Простор у коме се креће дизалица са платформом (шахт) мора бити у приземљу и по појединим спратовима сигурно ограђен. Ограда простора мора бити пуна по целој висини приземља осим отвора за утовар материјала, а на сваком спрату ограда мора бити пуна у висини најмање 2 м изнад пода.

Отвори за улазак у дизалицу морају бити само толики колико је потребно за утовар и истовар колица.

Члан 99

Вођице дизалица морају бити довољно чврсте и не смеју се савијати. Ако дизалица има противтег, овај се мора кретати између вођица.

Члан 100

Натоварена колица морају бити за време војње на платформи сигурно причвршћена (подложена).

Члан 101

Када платформа мирује и кочницом се не рукује, кочница мора кочити. Дизалице морају имати направе које ће их зауставити чим платформе стигну на највишу тачку.

„Патер-Ностер” дизалице

Члан 102

„Патер-Ностер” дизалице морају бити са свих страна ограђене пуном оградом, по целој својој висини сем отвора потребних за утовар и истовар материјала.

Никакве поправке не смеју се вршити на истој док је у покрету.

VI — ТРАНСПОРТОВАЊЕ МАТЕРИЈАЛА
ВАГОНЕТИМА

Члан 103

Све пруге постављене за превоз материјала морају се одржавати у добром стању. Шине (трачнице) морају одговарати оптерећењу.

Члан 104

Шине (трачнице) морају бити добро причвршћене за прагове и међусобно спојене са везицама. Повремено се од стране стручног лица мора вршити преглед колосека.

Члан 105

Вагонети морају бити тако конструисани да руковање њима није опасно. Употреба неисправних вагонета забрањена је.

Ако је вагонет уређен за превртање коша, мора бити тако конструисан да се кош приликом кретања не љуља, а при превртању не искочи са своје подлоге.

Члан 106

Ако се два или више вагонета возе заједно морају међусобно бити добро скопчани. Копче морају бити такве да се не могу саме од себе откачити, нити о земљу запети.

Прикопчавање вагонета мора се вршити само када вагонети мирују.

Члан 107

Колосек се мора тако поставити да од било каквог сталног или покретног објекта као и материјала буде најмање удаљен за 0,70 м. При одређивању ове ширине треба узети у обзир товар вагонета. Слободна ширина има се мерити хоризонтално.

Ако колосек пролази поред стубова, врата и сл. слободна ширина мора износити најмање 0,50 м.

Члан 108

Вагонете треба пунити само толико да приликом превоза не може из њих испадати натоварени материјал.

Члан 109

Ако се за кретање вагонета употребљава људска снага, исти се морају гурати а не вући. Ако се за покретање вагонета употребљава запрежна стока, морају се употребити ланци или ужета за вучу најмање 2,5 м. дугачки. Запрежну стоку треба увек водити колосеком, а по могућности и поред колосека.

Члан 110

Код колосека са нагибом мора поред лица које води запрежну стоку бити присутно још једно лице које ће у случају потребе кочити вагонет.

Запосленим лицима забрањено је возити се на вагонетима.

Члан 111

Вагонети се смеју гурати или вући са запрежном стоком у најмањем отстојању од 20 м. један за другим.

Приликом превоза материјала вагонетима, вагонети се не смеју пустити да се сами крећу већ се морају увек придржавати а по потреби и кочити.

Члан 112

На крајевима колосека морају се поставити на сигуран начин учвршћени одбојници.

Члан 113

Тло пруге ако је клизаво или подводно мора се посипати шљунком или покрити даскама. Код јаче нагнутих пруга морају се прикуцати за даске попречне лествице да се радници који гурају вагонете не би клизали.

Члан 114

Окретаљке за вагонете морају бити тако осигуране да се не могу окретати када се преко њих прелази.

VII. — ТРАНСПОРТ ТЕШКИХ ПРЕДМЕТА

Члан 115

Утовар, транспорт и истовар тешких предмета мора се вршити под надзором стручног и одговорног лица.

Транспортне и утоварне направе кола, колица, дизала и сл. морају бити у таквом стању да од њих не буде угрожена сигурност упослених лица запослених на утовару или истовару материјала.

Члан 116

Косо положене греде, употребљене за утовар или истовар, морају бити осигуране против исклизнућа или угибања.

Ако су ове греде клизаве морају се чистити а по потреби посипати песком или пепелом.

Члан 117

Код транспорта грађе, цеви, посуда и сл. морају се предузети потребне мере подупирања, везивања и сл. како не би ради њиховог котурања или исклизнућа (превртања) дошло до несреће.

VIII. — РУКОВАЊЕ СА ОПАСНИМ МАТЕРИЈАЛОМ

Члан 118

Асфалт, катран и друге лако упаљиве материје смеју се кувати у посудама код којих поклопци добро прилежу, како би се у случају пожара ватра могла одмах угушити. Поклопац на оваквим посудама треба да је такав да се лице које њиме рукује не опече. Приликом кувања треба водити рачуна да се овакве посуде споља не упрљају горивним материјалом.

За гашење упаљеног материјала, приликом кувања наведених материја, мора се налазити у близини припремљена количина сувог песка, глине и сл. као и припремљене резервне лопате.

Члан 119

Кување асфалта, катрана и другог лако упаљивог материјала могу вршити само лица која су упозната са овом врстом посла и са опасностима које могу том приликом да настану.

Члан 120

Кување асфалта, катрана и сл. лако упаљивог материјала забрањено је вршити у близини другог материјала који се може лако запалити.

Члан 121

Ако се пећи за кување лако запаљивог материјала постављају на дрвни патос, између пећи и дрвеног патоса мора бити слој песка дебео најмање 10 см, а у кругу пречника најмање 1 м.

Члан 122

Приликом преноса врућих материја, да се упошлена лица не опеку, посуде за пренос не смеју се пуњити до врха нити носити испред себе. Путевима којима се пренос врши морају бити слободни.

IX. — УРЕЂЕЊЕ ГРАДИЛИШТА

Члан 123

Грађевински материјал мора бити на градилишту тако уредно и прегледно сложен да не омета слободно кретање градилишта и да не претставља опасност за запослена лица. Цигле, даске, греде, цеви, посуде и сл. морају се на градилишту тако уредно сложити да се не могу срушити или исклизнути.

Опасна места (привремене јаме, канали и сл.) морају се покрити или оградити сигурним оградама.

Јаме са угашеним кречом (кречане) морају са свих страна бити ограђене чврстом оградом.

Непотребне јаме на градилишту морају се затрпати.

X. — ЗИДАЊЕ ВИСОКИХ ДИМЊАКА

Члан 124

Зидање високих димњака мора се вршити само под руководством и надзором стручног лица, са стручним радницима оспособљеним за ту врсту посла.

Члан 125

Приликом градње високих димњака морају се уграђивати и железне степенице са унутарње или спољне стране димњака. Ако се степенице уграђују споља мора се почети са њима тек на висини од 3 м. изнад околног терена, а на сваких 5 м. висине морају димњаци бити снабдевени одмаралиштима у облику два већа лука уграђена један изнад другог, тако да простор између степеница и лукова буде најмање 60 см, широк.

Степенице морају бити од кованог грожђа округлог пресека а пречника најмање 20 мм. Ширина степеница мора бити најмање 35 см а њихова удаљеност од зида најмање 15 см.

Члан 126

Ради заштите радника, који раде на земљи испод димњака, код дизала или код улаз у димњак, мора се изнад њих поставити заштитни кров од јаких мосница (фосни), са нагибом према димњаку. Да би се заштитили радници који зидају димњак мора се са унутрашње стране димњака на сваких 2 м висине направити заштитна скела.

Члан 127

Дизање материјала за изградњу димњака мора се вршити чекрцима и одговарајућим посудама. Посуде за дизање материјала не смеју се до врха пуњити. Посуде које нису од метала (ковине) морају бити добро оковане.

Члан 128

Греде на којима висе посуде за извлачење материјала морају бити одговарајућег пресека и на сигуран начин причвршћене.

Члан 129

Уколико се за изградњу димњака употребљавају спољне скеле не смеју се конзоле које их држе причврстити за степенице, него се морају причврстити на сегментним појасевима.

Забрањено је свако дизање и спуштање лица чекрцима.

Члан 130

Транспортне посуде морају се за ужета причврстити посебним сигурносним кукама, тако да не постоји могућност откачивања посуде за време дизања и спуштања.

Члан 131

Да би се спречио пад упослених лица и материјала, радне скеле на димњацима морају бити снабдеване оградама како је то прописано за остале скеле.

Члан 132

Поред већ наведених заштитних мера, запослена лица која раде на изградњи димњака на скелама са спољне стране, морају бити снабдевена заштитним појасом са сигурносном куком и довољно јаким и дугачким ужетом причвршћеним на сигуран начин за стабилну тачку конструкције.

Члан 133

Начин градње скела, материјал употребљен за њихову изградњу, као и њихово одржавање, има

се у потпуности прилагодити одредбама овог правилника који се односе на скеле.

Начин изградње чекрка као и њихова употреба мора се у целости прилагодити одредбама овог правилника које се односе на чекрке.

XI. — КОПАЊЕ БУНАРА И ЈАМА

Члан 134

Копање бунара и јама, без обзира на њихову намену, као оправке и чишћења постојећих бунара може се вршити само под руководством стручног и овлашћеног лица.

Члан 135

Пре уласка у бунар и јама, а пре почетка сваког рада у њима (продужење копања, чишћење и сл.), мора се установити да ли у јама или бунару има отровних или загушљивих гасова. Ово ће се установити увек пре почетка рада лаганим спуштањем обичне лампе са горућим светлом.

Ако се установи да у бунару или јама има отровних или загушљивих гасова, они се морају отстранити проветравањем или којим другим сигурним начином (на пример: уливањем вреле воде, спуштањем посуде са негашеним кречом који је непосредно пре тога био преливен хладном водом итд.).

Улазак у бунар или јаму у којој је било отровних или загушљивих гасова сме се предузети тек онда, пошто је (поновним спуштањем лампе са горућим светлом) установљено да у бунару или јама нема више гасова.

У бунарима или јамама које се копају у близини рудника угља у терену који садржи материје које се распадају (трале) или у близини плинских цевовода, отпадака из фабрика и сл. мора се увек претпоставити да има праскавог гаса. Испитивање присутности гасова у оваквим бунарима и јамама не сме се вршити горућим светлом, него сигурносним лампама, да се не би изазвала експлозија (на пример: Девијевом лампом, спуштањем живог миша и сл.).

Испитивање присутности гасова у бунарима и јамама мора се вршити свакодневно а пре почетка сваког рада у њима.

Члан 136

Лица која раде у бунарима или јамама морају бити снабдевена заштитним појасевима са ужетима помоћу којих ће се извући напоље у случају опасности.

Осим наведеног у сваком бунару или јама мора да постоји и уже за сигнализацију помоћу којег ће се давати уговорени звучни сигнали (на пример: сигнал за случај опасности, извлачење материјала и т. сл.).

Члан 137

Бунари или јама четвртасог пресека морају бити подграђене грађом одговарајуће јачине и дебљине тако да се спречи свако одроњавање земље.

Члан 138

Округла бунарска окна у растреситом или песковитом материјалу не смеју се без подграде копати дубље од 1,5 м.

Колико се дубоко може копати округли бунар или јама без подграде у јаком (чврстом) материјалу зависи од чврстоће тла, о чему ће водити рачуна овлашћено лице које изводи такве радове.

Члан 139

Ако се бунар или јама зида или изводи од бетонских прстенова поткопавање темељног прстена не сме износити више од 20 см.

Да би се спречило пад радника или материјала у бунар, зидање или полагање прстенова мора се тако изводити да горња ивица зида или прстена надвисује увек околини, терен са најмање 80 см.

Члан 140

Силазак и излазак из бунара или јама мора се вршити само лествама.

Употреба чекрка за извлачење материјала за силазак и излазак радника забрањена је.

Члан 141

Ако се копање бунара обавља употребом експлозива морају се бочне стране бунара и јама после сваког минирања брижљиво прегледати а по потреби и осигурати.

Члан 142

Паљење мина у бунарима и јамама мора се вршити само са површине терена, а сме их палити само лице које их је и поставило.

Члан 143

Бунари и јама морају се за време док се ради у њима стално проветравати, а нарочито после дужих прекида рада и после сваког минирања.

Члан 144

Да би се спречило испадање материјала, судови у којима се извлачи ископани материјал не смеју се до врха пунити. Уколико овакви судови нису од метала (ковине) треба да су добро оковани.

Члан 145

Ужад за извлачење материјала из бунара и јама морају бити довољно чврста и исправна, не смеју имати никаквих чворова нити бити настављена. Употребљена ужад морају бити сигурно спојена са судом којим се извлачи материјал употребом сигурносне куке (карабина).

Члан 146

Чекрк који служи за извлачење материјала из бунара и јама мора бити поред кочнице снабдевен и скакавицом која онемогућава повратно гигање ручке и бубња на којој се намотава уже.

Члан 147

Да би се спречило да радник који ради на чекрку или материјал не упадне у бунар или јаму, отвор се мора сигурно оградити а делимично и покрити.

Члан 148

Откопана земља, алат и т. сл. не смеју бити положени ближе од 1,5 м од ивице бунара или јама.

Члан 149

На дну бунара или јама, а у висни човека, мора се поставити јака настрешница испод које ће се склопити радници када се извлачи материјал.

Члан 150

Ако се озиђивање бунара или јаме врши одоздо према горе, оплата која осигурава бочне стране против одроњавања сме се скидати само у толикој мери колико напредује зид, водећи рачуна при том да се не умањи стабилност оплате која остаје.

Члан 151

Ако се бунар или јама, ископани у растреситом материјалу, зидају одоздо на горе, оплата се не сме скидати него се мора зазидати.

XII. — ХИГИЈЕНА РАДА

Вода за пиће

Члан 152

Свим запосленим лицима на грађевинама мора се ставити на асположење здрава и питка вода у довољној количини.

У недостатку здраве и питке воде запосленим радницима се има ставити на расположење дезинфикована или прокувана вода с освежујућим додацима.

Где нема водовода запосленим лицима мора се ставити на расположење врела и питка вода у нарочито за ту сврху одређеним судовима који осигуравају воду од загађивања или мењања њезиног укуса.

Нужници

Члан 153

За запослена лица на сваком градилишту мора постојати односно има се подигнути, и то пре припремних грађевинских радова, довољан број солидно израђених нужника. Број нужника одредиће се према броју запослених лица, и то до 30 радника односно 20 радница запослених на грађевини мора се подићи један нужник. Поред нужника за мушке поставиће се на приближно 30 лица и по један писоар од материјала који не пропушта течност, а који се може лако прати и повремено дезинфиковати.

Где не постоји могућност да се нужници прикључе на канализацију морају се израдити посебне нужничке јаме које морају бити сасвим затворене, а препоручује се да се на оним градилиштима на којима је запослено више радника и радови трају дуже време, изграде нужници према одредбама чл. 99 Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду.

Нужничке јаме морају се налазити најмање 30 м од најближег бунара са водом за пиће.

У припреми мора стално бити довољна количина кречног млека (разблажити обични креч са још два до три дела воде) или неког другог дезинфекционог средства ради редовите дезинфекције нужника и нужничких јама. Нарочито једно лице биће задужено да врши надзор над чистоћом и дезинфекцијом нужника.

Удаљеност нужника од градилишта не сме да буде велика.

Нужници морају бити грађени и удешени тако да лица, која су у њима, не буду изложена временским непогодама.

Лична хигијена и заштита од временских непогода

Члан 154

За одржавање личне хигијене, радницима треба ставити на расположење засебне просторије за прање

и умивање. На градилиштима где постоји водовод треба поставити толики број славина да на 30 радника отпаде по једна славина. На овим градилиштима где нема прикључка на водовод потребно је да се на радилишту направи уређај за прикладно прање и умивање.

Кад се радови врше на отвореном простору треба у близини радних места подићи просторију у којој ће се радници моћи склонити у случају временских непогода, а зими и грејати.

У оваквим просторијама треба предвидети као и наместити и вешалице за смењтај одела.

Ако су запослена лица по природи самога посла изложена влази мора се уредити посебна просторија за сушење одела и обуће.

Спрема за заштиту тела

Члан 155

Код свих радова који претстављају опасност за очи и лице запосленог особља, као што је то код радова на ломљењу и обради камена, копању песка и шљунка, на гашењу креча, морају се дати на расположење запосленом особљу одговарајуће заштитне наочари, штитници или сл.

Ако се радови изводе у води или влази (као на пр. градња бунара, водовода, канализације, копање песка и сл.) запосленим лицима мора се ставити на расположење непромочива обућа, а по потреби и непромочива одећа.

Запосленим лицима која овај рад обављају на отвореном простору и изложена су временским непогодама морају се ставити на расположење кишне кабанице односно огртачи од непромочивог материјала.

Прва помоћ у несрећи

Члан 156

На свим градилиштима мора постојати орманчић са потребним санитарским средствима за пружање прве помоћи у несрећи. Ако се радови обављају на разним међусобно удаљеним местима свако удаљено радно место треба да има (посебни) орманчић са санитарским материјалом за пружање прве помоћи у несрећи.

На свим градилиштима где постоји санитарски орманчић мора бити на лицу места једно лице оспособљено у пружању прве помоћи у несрећи.

Исто тако на свим градилиштима на којима се могу десити и тежи несрећни случајеви морају постојати подесна носила за преношење унесрећеног лица.

Већа грађевинска предузећа, нарочито она која су удаљена од настањених места, дужна су подићи своју санитарску станицу на градилишту са свим потребним уређајима и материјалом за пружање прве помоћи у несрећи. Која су предузећа дужна подићи санитарску станицу на градилишту одредиће инспекција рада у споразуму са санитарским органима социјалног осигурања.

Руковацац санитарске станице за пружање прве помоћи у несрећи мора бити стручно лице. Код радова где постоји могућност тровања гасовима или давања морају бити на градилишту стално у припреми направе за спасавање и средства за пружање прве помоћи (изолациони апарати направе за давање кисеоника, противотрови и сл.). Овим направама и средствима руковаће за тај посао нарочито увежбано и оспособљено лице.

Раднички станови**Члан 157**

Већа предузећа, која се не налазе у близини насељених места или у близини места где не постоји могућност становања већег броја радника који долазе из удаљених места, обавезна су да за своје раднике подигну здраве и удобне станове (баракe).

У заједничким спаваоницама за свако лице које у њима спава мора да отпадне најмање 10 м³ простора. У једној просторији не може бити смештено више од 20 радника. Ове просторије морају бити најмање 2,6 м високе. Подови ових просторија морају бити од материјала који се даје лако чистити и прати. Свако лице у заједничким спаваоницама мора имати засебан кревет са потребном постељином.

Предузеће је дужно да постељину заједничких спаваоница одржава у чистом стању повременим прањем. Слама у сламарицама мора се променити најмање једанпут годишње, а према потреби и више пута. Просторије у којима се спава не смеју бити пренатрпане непотребним стварима и не сме се у њима држати никакав алат или грађевински материјал. Чишћење и прање просторија за спавање мора се обављати редовно. За време јаче хладноће просторије за спавање морају се грејати.

У близини радничких станова мора бити довољно здраве и питке воде. У заједничким спаваоницама на сваких 6 лица поставиће се по један умиваоник, а на сваких приближно 30 лица по један прописно подигнути нужник.

Уз радничке станове треба да постоји посебна просторија за купање, рачунајући један туш за највише 25 радника.

Уз радничке станове треба да постоји заједничка просторија за прање рубља, а по потреби и просторија за дезинфекцију.

У случају да се у радничким становима и заједничким спаваоницама појави гамад или штеточине имају се предузети потребне мерс да се исте униште.

Уз радничке станове са заједничким спаваоницама треба да постоји и заједничка кујна са трпезаријом за припремање и узимање хране.

ХИИ. — ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 158**

Градње које су започете пре ступања на снагу овог правилника имају се у што краћем року поступно саобразити овим прописима.

Рокове за поступно испуњавање прописа овог правилника на већ започетим градњама одређиваће надлежни инспектори рада, водећи при том рачуна о објективним, материјалним и техничким могућностима.

Члан 159

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 7134

11 маја 1947 године

Београд

Министар рада,

Видо Јустуловић, с. р.

368.

На основу чл. 15 Закона о инспекцији рада прописујем

ПРАВИЛНИК**О ХИГИЈЕНСКИМ И ТЕХНИЧКИМ ЗАШТИТНИМ МЕРАМА ПРИ РАДУ У КУДЕЉАРАМА****І МОЧЕЊЕ КОНОПЉЕ****Члан 1**

Конопља се може мочити једино у базенима саграђеним у ту сврху. Забрањено је мочити конопљу у барама или било каквој другој стајаћој или текућој води.

Члан 2

Зидови базена за мочење конопље морају бити потпуно обложени материјалом који ће спречавати свако одроњавање земље, стварање блата и муља у базенима.

Под базена за мочење конопље мора бити тако изграђен да конопља која се мочи не може доћи у додир са земљом на дну базена. У ту сврху под базена има се покрити циглама или бетонирати.

Под базена за мочење конопље има бити изграђен под благим нагибом са сливником и отвором на најнижем делу базена ради испуштања воде и са преливом на горњој ивици површине воде за одлив сувишне воде.

Члан 3

Пена и друга нечистоћа која се у току мочења конопље сакупља на површини воде има се пре испуштања воде из базена сакупити и избацити из базена, како би се спречило да пена са нечистоћом на конопљи доспе у кудељару.

Члан 4

За воду која се испушта из базена примењиваће се прописи о отпадним водама.

Члан 5

За мочење конопље треба употребљавати чисту воду. Забрањено је употребљавати воду у којој је већ мочена конопља.

Члан 6

Рад око слагања конопље у базенима ради мочења и рад око вађења конопље после мочења дозвољен је само ако је вода из базена потпуно испуштена.

Притискивање конопље у базенима дозвољено је једино средствима која не загађују и не прљају воду.

Члан 7

Радници упуслени на вађењу мочене конопље из базена морају бити снабдевени гуменим чизмама и непромочивом одећом (опрточем).

Члан 8

Базени за мочење, као и места за сушење конопље после мочења, морају бити што даље од насељених места, а најмање 100 м од саме кудељаре.

II ПРЕРАДА КОНОПЉЕ

Радне просторије

Члан 9

Ложиште парног котла мора бити одвојено пожарним зидом од осталих радних просторија у којима се прерађује конопља или смешта кудеља. Евентуални помоћни пролази у пожарном зиду имају бити снабдевени гвозденим вратима.

У димњаку парног котла мора постојати уређај за хватање варница.

Члан 10

Уколико је просторија за смештај поздера (отпадне љуске) везана отвором са одељењем ложишта, отвор мора бити снабдевен гвозденим вратима, која ће се отворати само за време уношења поздера (отпадне љуске) у одељење ложишта. Ова врата иначе морају бити увек затворена.

Забрањује се држање веће количине поздера (отпадне љуске) у одељењу ложишта.

Члан 11

Висина радних просторија у којима се врши механичка прерада конопље у кудељу мора износити најмање 5 м.

Осветљење радних просторија

Члан 12

У радним просторијама у којима се врши механичка прерада конопље непосредна дневна светлост мора бити обезбеђена застакљеним прозорима. Површина прозора мора износити најмање 1/6 површине пода радних просторија.

Члан 13

У радним просторијама у којима се врши механичка прерада конопље или смешта кудеља дозвољено је као вештачко осветљење искључиво електрично осветљење.

Проветравање

Члан 14

Радне просторије у којима се прерађује конопља морају бити снабдеване вештачком вентилацијом.

Трансмисија

Члан 15

По могућности треба тежити појединачном погону појединих машина радилица.

Сви покретни делови трансмисије имају бити потпуно ограђени, и то пуним оградама до висине од 2 м изнад пода радне просторије.

Члан 16

Свака машина радилица мора имати радну и празну ременицу ради независног пуштања у рад и заустављања сваке поједине машине радилице. Ово се не односи на машине радилице са појединачним погоном.

Сви покретни делови машина радилица морају бити потпуно ограђени, и то са пуним оградама.

Ломилице (брехери), трлице (рифлери) и махалице (швингери)

Члан 17

Полуга за заустављање ломилице и трлице мора бити тако постављена да се оне могу зауставити како са предњег (улазног) тако и са стражњег (излазног) радног места.

Испред улазних ваљака мора постојати четвороугаони гвоздени или лимом обложени дрвени левак дужине 80 см. Овај левак на бочним странама мора бити тако израђен, да је улагање конопље могуће једино са одређеног радног места испред левка.

Члан 18

Да би се спречило намотавање кудеље излазни пар ваљака мора бити сасвим гладак, а осим тога иза излазног пара ваљака мора постојати гвоздена или лимена коса равна, управљена косо доле од излаза, чији правац у продужењу пролази кроз осовину доњег ваљка.

Радник на задњем (излазном) радном месту треба да сачекује и прима само ону кудељу која силази са косе оавни. Коса равна мора бити дугачка 15—20 см а ширине колико и ваљак.

Члан 19

Уколико су ломилица и трлица спојене непосредно или преко транспортера те отпада задње радно место на ломилици и предње на трлици, прописи другог става чл. 17 и чл. 18 односе се само на предње (улазно) радно место ломилице и задње (излазно) радно место трлице.

Члан 20

Ножеви махалица (швингера) имају бити потпуно оклопљени, остављајући само отвор за увлачење кудеље ради чишћења.

Члан 21

Подвлачење испод ломилица, трлица и тресалица (шитлера) ради вађења поздера (отпадне љуске) забрањено је. Тај посао се мора обављати помоћу грабуља са довољно дугачким дршцима.

Члан 22

Забрањено је чишћење машина радилица, као и расплитање замршене или захваћене кудеље на њима за време док су машине радилице у погону. Чишћење машина радилица дозвољено је само за време мировања погона.

Отстрањивање прашине

Члан 23

Све машине радилице за механичку прераду конопље морају бити снабдеване уређајем за извлачење и одвођење прашине.

Простор испод ломилица, трлица и тресалица мора бити са доње стране потпуно затворен да би се спречило ширење прашине по радним просторијама. За вађење поздера (отпадне љуске) треба на овој огради предвидети врата која ће се отворати само приликом вађења поздера.

Ломилице, трлице и тресалице морају бити потпуно оклопљене са горње стране и левкасто спојене са цевима за одвођење прашине.

Махалице морају бити потпуно оклопљене коморама, које исто тако морају бити спојене са цевима за извлачење и одвођење прашине.

Члан 24

Забрањено је прашину извучену помоћу уређаја за извлачење и одвођење прашине испустити у слободан простор. Извучена прашина има се сакупљати у за ту сврху нарочито саграђеним коморама за скупљање прашине.

Заштитна средства

Члан 25

Радници запослени на повременом чишћењу комора за скупљање прашине као и комора махалица морају за време тог рада бити снабдевени подесним респираторима.

Члан 26

Раднице уполсене на преради конопље морају за време рада бити снабдеване заштитним капама или одговарајућим марамама за косу.

Купатила

Члан 27

За раднике уполсене при преради конопље морају се подићи купатила са тушевима са топлим и хладном водом.

III ЗАШТИТА ОД ПОЖАРА

Члан 28

У кудељарама мора бити обезбеђена и организована ватрогасна служба према посебним постојећим прописима.

Ако у кудељарама нема водовода мора се поставити довољан број буради која имају бити стално напуњена водом. Уз бурад са водом мора бити и довољан број кофа за гашење пожара.

У свим радним просторијама где се прерађује конопља или смешта кудеља морају се поставити апарати за гашење пожара у зачетку. Сви радници предузећа морају бити упознати како се рукује са наведеним апаратима.

IV ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29

Хигијенски и технички услови рада у кудељарама имају се у потпуности прилагодити и одредбама Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду, уколико овим правилником није изричито другачије одређено.

Члан 30

Већ постојећа предузећа која не испуњавају услове овог правилника дужна су да се у што краћем року поступно саобразе свим прописима, и то у погледу сигурности при раду и хигијене рада најдаље до радне сезоне 1948 године, а у грађевинском погледу сагласно одредбама чл. 184 Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду.

Рокове за поступно испуњавање прописа свог правилника у већ постојећим предузећима одређиваће надлежни инспектор рада, водећи рачуна о објективним, материјалним и техничким могућностима.

Члан 31

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 7179

14 маја 1947 године

Београд

Министар рада,

Вицко Крстуловић, с. р.

369.

На основу члана 15 Закона о инспекцији рада, а у вези члана 106 Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду, прописујем

ИЗМЕНЕ

УПУТСТВА О ТВОРНИЧКИМ ХИГИЈЕНИЧАРИМА

Тачка 1) мења се и гласи:

„У сваком предузећу у којем постоји могућност појаве професионалних и других обољења у вези са радом, управа предузећа обавезна је поставити једно или више лица — творничких хигијеничара који ће у име предузећа бити задужени да воде бригу за потпуно и правилно спровођење свију постојећих прописа као и других мера за хигијенску заштиту запослених радника у дотичном предузећу.”

Тачка 4) став 1 мења се и гласи:

„Према споразуму са Централним одбором Црвеног крста Југославије и Централним одбором јединствених синдиката Југославије оспособљавање творничких хигијеничара врши Централни одбор Црвеног крста преко својих главних одбора у појединим народним републикама.”

Бр. 8149

28 маја 1947 године

Београд

Министар рада,

Вицко Крстуловић, с. р.

370.

На основу чл. 10 Уредбе о одређивању добити рударских и индустријских предузећа прописујем

У П У Т С Т В О

ЗА ОСТВАРЕЊЕ НАДПЛАНСКЕ ДОБИТИ

Као надпланска добит има се сматрати и она укупна добит коју рударска и индустријска предузећа остварују на производњи извршеној преко одобреног плана производње.

1) Као надпланска добит у смислу постојећих прописа:

а) Уредбе о одређивању добити рударских и индустријских предузећа;

б) Уредбе о Фонду руководства предузећа (Фонд руководства) и Централном фонду предузећа (Централни фонд) државних рударских и индустријских предузећа савезног и републиканског значаја; и

в) Решења о општем постотку планске добити, постотку надпланске добити и постотку добити за годину 1946 који ће предузећа уплаћивати у Фонд руководства,

има се сматрати не само она добит коју предузећа остварују снижењем планом прописане своје пуне цене коштања, повећањем продуктивности рада и уштедом на материјалу изнад плана (чл. 2 ст. 3 Уредбе о одређивању добити), већ и укупна планска добит (редовна и екстра добит) коју предузећа остварују на производњи извршеној преко одобреног плана производње, и то само онда ако одобрени план производње буде у целости премашен услед залагања радника и службеника предузећа.

2) Одредбе из чл. 2 под а) — г) Решења о општем постотку планске добити, постотку надпланске добити и постотку добити за годину 1946 који ће предузећа уплаћивати у Фонд руководства — односе се и за случај када предузећа премаше одобрени план производње у целости и то до 10%, 15%, 20% односно преко 20% услед залагања својих радника и службеника.

Бр. 5056

20 маја 1947 године

Београд

Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ,

Борис Кидрич, с. р.

371.

На основу чл. 20 Правилника о спровођењу надзора над увозом и извозом, издајем

НАРЕДБУ

О ПРИЈАВЉИВАЊУ РОБЕ ЗА ИЗВОЗ, УВОЗ И ТРАНЗИТ

1) За робу која подлеже царинењу има се, уместо досадашње статистичке пријаве, копија и допунских копија увозних или извозних одобрења, као и пријава за извоз и пријава за увоз на основу оквирних одобрења, — обавезно подносити царинарници само пријава за извоз робе, пријава за увоз робе односно пријава за транзит робе. Ова се пријава има подносити одвојено за сваку поштомљу и за сваку врсту робе.

2) Пријава за извоз, увоз и тд. подноси се у прописаном броју примерака и на нарочито за то одређеном обрасцу. Пријава се мора поднети у целини према упутствима отштампаним на полеђини исте. Пријаву попуњавају за извозну робу извозник, за увозну увозник, а за робу код које се врши транзит возилац. Тачност података у поднесеној пријави оверавају својим потписима извозник, увозник односно возилац.

3) Пријава из тач. 1 ове наредбе подноси се при извозу и увозу царинарници која обавља царинење робе, а за робу код које се врши транзит излазној царинарници.

4) Царински органи су дужни да приликом пријема пријава изврше проверавање да ли се подаци из пријаве слажу са свим подацима из одобрења за извоз односно увоз и стварним стањем и пошто провере тачност и потпуност података наведених у пријави, ове ће оверити својим потписима и печатом.

Са овако оверењим пријавама царински органи ће поступити према упутствима која ће се прописати за извршење ове наредбе.

5) Од прописа ове наредбе изузимају се: а) роба ухваћена у кријумчарењу; б) роба за коју ослобођења од царине доносе царинарнице, царински инспекторати и Управа царина, и то: роба за потребе шефова страних држава, дипломатских претставника акредитованих при Президијуму Народне скупштине ФНРЈ или нотифицираних при Влади ФНРЈ, и њихових претставништава, одличја и сл., сеобе, наслеђа и поклони сиромашним лицима, пртљак, учила и књиге наших ђака, превозна средства и предмети за вршење саобраћајне службе, производи са двовласничких имања и оруђа, домаћа непродата роба и судови који су служили за извоз домаће робе, угледне робе, мртваци и урне, средства за плаћање, сточна храна за стоку на пугу, производи рибарења наших рибара, предмети судског поступања и званична преписка; в) домаћа роба која се превози из једног домаћег места у друго домаће место преко стране територије; г) роба чији су извоз, увоз и транзит забрањени; и д) роба која приспева у поштанским пакетима.

За робу из претходног става и њено пријављивање прописане се посебно упутство.

6) Пријављивање преласка робе преко границе вршиће се с обзиром на категорију промета по следећим обрасцима пријаве за царинење:

Извоз:

обр. И. — 1 пријава за извоз робе.

обр. И. — 2 пријава за привремени извоз робе на прераду, обраду, дораду или оправку.

обр. И. — 3 пријава за извоз стране робе по извршеној преради, обради, доради или оправци.

обр. И. — 4 пријава за повраћај иностране непродате робе.

обр. И. — 5 пријава за реекспорт робе.

Увоз:

обр. У. — 1 пријава за увоз робе.

обр. У. — 2 пријава за привремени увоз робе на прераду, обраду, дораду или оправку.

обр. У. — 3 пријава за увоз домаће робе по извршеној преради, обради, доради или оправци.

обр. У. — 4 пријава за повраћај непродате робе из иностранства.

Транзит:

обр. Т. пријава за транзит робе.

7) Копије пријава за царинење о извозу, увозу и транзиту робе достављаће се свакодневно с тим, што ће царинарница на свакој пријави означити специјални редни број.

8) Ослобођење од обавезе подношења пријаве за царинење даје Министар спољне трговине ФНРЈ.

9) Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“, а примењиваће се од 1 јуна 1947 године.

Бр. 30552

24 маја 1947 године

Београд

Заст. Министра спољне трговине,
Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

372.

На основу чл. 24 Девизног закона издајем

НАРЕДБУ

О ИЗРАДИ, ПРОМЕТУ И УПОТРЕБИ БЕЛОГ МЕТАЛА ОД ПАЛАДИУМА И ЗЛАТА („ПАЛАДОРА“) ЗА ЗУБОТЕХНИЧКЕ ПОТРЕБЕ, КАО И КОНТРОЛИ НАД ОВИМ

1) Главна управа за медицинску производњу „Гумпро“, Београд, овлашћује се да може за зуботехничке потребе израђивати бели метал од паладиума и злата („паладора“) у предузећу које има овлашћење за прерађивање племенитог метала. Овако израђени бели метал Главна управа за медицинску производњу додељиваће предузећима за набавку и расподелу лекова сваке народне републике.

2) Предузећа за набавку и расподелу лекова сваке народне републике додељени им бели метал из тач. 1 ове наредбе продаваће државним здравственим зубним установама, здравственим зубним установама социјалног осигурања и зубним лекарима и дентистима који врше зубарску праксу, у оним количинама које су им, по оцени министарства за народно здравље односно народне републике, довољне за њихове зуботехничке потребе, месечно односно сваком лицу које поднесе упут једне од државних здравствених зубних установа или здравствених зубних установа социјалног осигурања да му је овај бели метал потребан за оправку зуба.

3) Главна управа за медицинску производњу „Гумпро“, Београд, дужна је да води детаљну евиденцију о свима количинама израђеног као и додељеног белог метала појединим предузећима за набавку и расподелу лекова из које треба да се види: датум и количина израђеног белог метала („паладора“), затим датум додељивања, додељена количина, назив предузећа за набавку и расподелу лекова као и цена по којој се овај бели метал има продавати.

4) Предузећа за набавку и расподелу лекова сваке народне републике дужна су да воде детаљну евиденцију о свим количинама белог метала који им је додељен као и о свим количинама продатог белог метала из које треба да се види: датум додељивања, количина додељеног белог метала, набавна цена, име и тачна адреса продавца, затим датум, количина продатог белог метала, продајна цена, име и тачна адреса купца, и ако се продаја врши приватном лицу и број његове личне карте и назив државног органа који је личну карту издао.

5) Државне здравствене зубне установе, здравствене зубне установе социјалног осигурања, зубни лекари и дентисти, који врше зубарску праксу, који набављају бели метал од предузећа за набавку и расподелу лекова односно народне републике, дужни су да воде детаљну евиденцију о свим количинама набављеног и употребљеног белог метала из које треба да се види: датум куповине, име и тачна адреса продавца, количина купљеног белог метала, куповна цена, разлог употребе овог белог метала за њихов зуботехнички рад, затим податке о употреби набављеног белог метала, датум употребе, употребљена количина, име и тачна адреса пацијента, број његове личне карте и назив државног органа који је личну карту издао, и детаљна сврха у коју је односна количина белог метала употребљена, и то за сваког пацијента појединачно.

6) Државне здравствене зубне установе, као и здравствене зубне установе социјалног осигурања, дужне су да воде детаљну евиденцију о свим количинама по упутима за куповину одобреног (тач. 2

ове наредбе) и примљеног белог метала од својих пацијената, као и угрошеног, из које треба да се види: датум издавања упута за куповину белог метала, име и тачна адреса лица коме се упут даје, број његове личне карте и назив државног органа који је личну карту издао, количина белог метала одобрена упутом, као и количина примљеног и употребљеног белог метала, и то за сваког пацијента појединачно. Исто тако дужне су да све случајеве издатих а, у року од месец дана рачунајући од дана издања, неискоришћених упута доставе до 5-ог дана идућег месеца Народној банци ФНРЈ, са назначењем: датума издања упута, одобрене, за куповину, количине белог метала, као и имена и тачне адресе лица коме је упут издат, број његове личне карте и назив државног органа који је личну карту издао.

7) До штампања специјалних контролника Главна управа за медицинску производњу, предузећа за набавку и расподелу лекова сваке народне републике, државне здравствене зубне установе, здравствене зубне установе социјалног осигурања, као и зубни лекари и дентисти, који врше зубарску праксу, дужни су набавити посебне књиге и исте претходно оверити код надлежних државних органа, у којима имају да воде односну евиденцију предвиђену у тач. 3, 4 и 5 односно 6 ове наредбе.

8) Сва лица, предузећа и установе на чије се пословање односи ова наредба, дужна су да достављају Народној банци ФНРЈ тромесечне извештаје, до 5-ог дана у идућем тромесечју, о свима количинама израђеног, додељеног, продатог, купљеног, примљеног и употребљеног белог метала („паладора“).

Бр 18710

26 маја 1947 године

Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

373.

На основу чл. 33 Уредбе о порезу на промет производа доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРЕЖИГОСАЊУ МЕНИЧНИХ БЛАНКЕТА И О ПУШТАЊУ НОВЕ ЕМИСИЈЕ ПРИЗНАНИЦА О ПРИЈЕМУ ЗАКУПНИНЕ ОД ЗГРАДА

I

1) Почев са 1 јуном 1947 године као пореске вредноснице пуштају се у течај:

а) прежигосани менични бланкети са ценом по Т.бр. 7 Привремене тарифе пореза на промет производа (услуга) под Б. — и то: од дин. 2.—, 4.—, 6.—, 10.—, 15.—, 20.—, 30.—, 40.—, 50.—, 75.—, 110.—, 150.—, 200.—, 300.—, 400.—, 600.—, 1.000.—, 1.500.—, 2.000.— и 3.000.—;

б) нова емисија признаница о пријему закупнине од зграда или њихових делова по Т.бр. 6 Привремене тарифе пореза на промет производа (услуга) под Б. — и то: од дин. 3.—, 6.—, 10.—, 15.—, 20.—, 30.—, 40.— и 60.—.

2) Досадашњи менични бланкети дотаксирани по Т.бр. 7 Привремене тарифе пореза на промет производа (услуга) под Б. — употребљаваће се упоредно са новим прежигосаним меничним бланкетима

закључно до 31 јула 1947 године, а да се са 1 августом повуку из течаја досадашњи менични бланкети од динара 1.—, 1.50.—, 2.—, 4.—, 6.50, 10.—, 13.50, 19.—, 25.—, 34.—, 43.—, 52.—, 61.—, 70.—, 79.—, 94.—, 109.—, 124.—, 139.—, 154.—, 192.—, 230.—, 268.—, 306.—, 382.—, 458.—, 610.—, 760.—, 1.010.—, 1.260.—, 1.510.— и 1.760.—.

3) Признанице досадашње емисије о пријему кућне кирије, дотаксирани по Т.бр. 6 Привремене тарифе пореза на промет производа (услуга) под Б. — и даље ће се употребљавати све до њиховог утрошка, упоредо са признаницама нове емисије.

II

Опис прежигосаних меничних бланкета

Менични бланкети у свему су исти као и досадашњи, само са том разликом што је стара такса поништена, а отштампана нова пореска цена горе у левом углу при врху изнад државног грба.

Поништавање је извршено црном бојом и водоравним црним линијама преко раније отштампане скале цена, а изнад ове је отштампана нова цена и износ зајма по Т.бр. 7 Привремене тарифе пореза на промет производа (услуга) под Б. —.

III

Опис признаница за кирију

Слог и формат признаница за кирију штампани су као и раније, само са том разликом што је на месту у горњем десном углу саме признанице где је био државни грб Федеративне Народне Републике Југославије са речју ТАКСА сада отштампан државни грб Федеративне Народне Републике Југославије са речју ПОРЕЗ који је обрачунат по Привременој тарифи пореза на промет производа (услуга) под Б. — Признанице су штампане на сва четири језика, односно српско-македонски и хрватско-словеначки уједно (по два језика истовремено на једној признаници). Боја код свих признаница и цена је ова:

- од динара 3.— светло црвена
- од динара 6.— тамно зелена
- од динара 10.— светло зелена
- од динара 15.— наранџаста
- од динара 20.— светло плава
- од динара 30.— љубичасто црвена
- од динара 40.— плава и
- од динара 60.— светло браон.

Све признанице повезане су по 10 (десет) комада у једном блоку у корицама на којима је отштампана одређена цена. Цена израде по једном блоку отштампана је на корицама као и на досадашњим признаницама динара 6.—.

IV

Замена

По повлачењу из употребе меничних бланкета досадашње емисије вршиће се замена истих и то почев од 1 августа 1947 године па до 29 септембра 1947 године закључно.

Замена ће се вршити свима имаоцима меничних бланкета досадашње емисије за меничне бланкете нове емисије. Евентуална разлика измириће се у пореским маркама Федеративне Народне Републике Југославије или у таксеним маркама.

Замену ће вршити:

а) у Београду Благајна за продају таксених и пореских вредности Главне централе Народне банке ФНРЈ;

б) у унутрашњости извршни одбори (финансијски отсеци) среских (градских) народних одбора који врше продају ових вредносница.

За молбе и решења о замени не плаћа се такса.

Потребна упутства за извршење предњег решења издаваће Главна централа Народне банке ФНРЈ — Служба државних вредносница.

Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 18678

26 маја 1947 године

Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

374.

На основу чл. 37 Закона о уређењу и деловању кредитног система доносим

РЕШЕЊЕ

О ОБАВЕЗНОМ ПОЛАГАЊУ ПОВЕРИОЦИМА СВИХ ДОСАДА НАПЛАЋЕНИХ ОТПЛАТА И ЗАПЛЕЊЕНИХ ИЗНОСА ПО ПРЕДРАТНИМ И ОКУПАЦИСКИМ ПОТРАЖИВАЊИМА

1) Надлештва, установе и предузећа дужни су да све износе који су по административним забранама или у току судског извршења пленидбом плата и надница службеника и радника или по ма ком другом основу наплаћени, а који су износи као депозити по ослобођењу блокирани из било ког разлога, одмах дозначе повериоцима.

2) Од обавезе плаћања под 1) изузимају се они случајеви где за то постоје објективни разлози, као на пример: спор о висини дуга, износу отплаћених сума и сл. у којим се случајевима задржане односно наплаћене суме имају одмах положити суду односно, уколико се из других разлога не може извршити исплата наплаћених сума, као на пример: кад је поверилац непознат или сл., те суме треба положити као депозит територијално надлежној пословној јединици Државне инвестиционе банке.

3) Код обрачунавања ових сума повериоци ће као дан исплате узети дан када је извршена обустава или наплаћен износ од стране надлештва, установе односно предузећа а за рачун повериоца и у свему ће поступити по важећим прописима.

4) Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 10292

16 маја 1947 године

Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

Министарство финансија ФНРЈ, по извршеном срањењу са изворним текстом, установило је да се у тексту Наредбе о обавезном полагању код Државне инвестиционе банке депозита у новцу којима рукују државна надлештва и установе, објављеној у бр. 42 „Службеног листа ФНРЈ“ од 20 маја 1947 године, поткрала ниже наведена грешка и даје следећу

И С П Р А В К У.

НАРЕДБЕ О ОБАВЕЗНОМ ПОЛАГАЊУ КОД ДР-
ЖАВНЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ ДЕПОЗИТА У
НОВЦУ КОЈИМА РУКУЈУ ДРЖАВНА НАДЛЕШТВА
И УСТАНОВЕ

У тач. 2, четврти ред уместо речи:

„од дана објављивања ове наредбе у „Службеном листу ФНРЈ“ треба да стоји „од дана ступања на снагу ове наредбе“.

К. бр. 17139. — Из Министарства финансија ФНРЈ,
22 маја 1947 године у Београду.

ОДЛИКОВАЊА

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне
Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

решно је

да се за нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

борци: Адић В. Спасоје, Аксентијевић В. Слободан, Аксентија М. Светолик, Аксентијевић Б. Војислав, Акузовић А. Шабан, Алексин С. Богдан, Алексић С. Миодраг, Алијевић А. Алија, Анђелковић Б. Владислав, Анђелић Т. Тихомир, Андрејевић П. Драгомир, Андрејић П. Драгослав, Андрић Н. Боривој, Анђелковић Љ. Михајло, Анић М. Коста, Антић Д. Вукадин, Антонијевић Б. Богисав, Антонијевић В. Драгослав, Антонијевић В. Миодраг, Антонијевић Б. Радомир, Арнаутовић В. Драгиша, Арсенијевић Б. Живан, Арсенијевић Б. Богомир, Атанацковић Б. Живорад, Аврамовић Б. Миломир, Бачанин Р. Павле, Баце С. Стеван, Баџић Д. Миодраг, Бајић Д. Лазар, Бајрамовић М. Бајрам, Балан М. Жива, Балијевић Б. Милак, Балико С. Стјепан, Банк Н. Мирко, Банковић Б. Стојан, Барач М. Миливој, Баралић Р. Милован, Батинић Д. Драгомир Бечановић М. Добраца, Бечић М. Милан, Беланчић В. Миливој, Белегиш Ж. Стеван, Белић М. Радомир, Белић М. Живорад, Берић М. Миленко, Бертин С. Тадија, Бићанин М. Добросав, Бика Ј. Шандор, Билек Ј. Јано, Бирмановић К. Живан, Бишачић Ј. Павао, Блaha К. Ангун, Блажевић М. Милутин, Богдановић С. Душан, Богдановић Р. Крcман, Богдановић Р. Миленко, Богдановић Б. Мирко, Богдановић С. Мирко, Богојевић Б. Драгиша, Богојевић Ј. Драгутин, Богојевић С. Милан, Богосављевић В. Милан, Богосављевић П. Миливој, Бојчић В. Радован, Бојић П. Милован, Бојић Р. Милутин, Бојић М. Радосав, Бошковић К. Драгиша, Бошковић С. Драгиша, Бошковић Ј. Јакша, Бошњковић И. Милисав, Божанић М. Чедомир, Божић С. Љубиша, Божић Б. Предраг, Бранковић Љ. Миодраг, Брдарич М. Ћира, Бркић А. Божидар, Буха Л. Јован, Буровић Страхиња и Бусарац М. Александар;

[illegible]

баци: Џеферић М. Ђислав, Ердџан Т. Њиколa, Ерги Ј. Лајош, Филиповић М. Даринка, Филиповић Ј. Ђорђе, Фекете К. Лајош, Филиповић М. Душан, Филиповић Б. Миладин, Филиповић С. Милишав, Филиповић С. Миодраг, Гагић Љ. Александар, Гајић С. Светомир, Гајић В. Живко, Гаспаровски С. Стеван, Гавриловић В. Миодраг, Гавриловић В. Светомир, Гемшиновић П. Јован, Гератовић Ж. Велимир, Гишић П. Остоја, Глигоријевић С. Лазар, Глигоријевић Н. Велимир, Глишић Н. Милан, Глозић Ј. Јозеф, Глуваковић Р. Милорад, Глужић С. Рајко. Голубовић Ј. Јан, Говедарица М. Сретен, Грбић М. Радован, Граовац П. Милован, Граовац О. Милош, Граовац С. Славко, Грозич В. Јован, Грозич С. Стојан, Гујаш А. Краљ, Хаџић Д. Миодраг, Хнатко Ђ. Верко, Хорњак Ј. Јано, Хорват М. Милка, Игњатов С. Тодор, Игњатовић С. Драгосав, Игњатовић Д. Радомир, Илић М. Јанча, Илић П. Јездимир, Илић У. Илија, Илић М. Миодраг, Илић Б. Радивоје, Илић С. Радивоје, Илић Д. Слободан, Илић Д. Велизар, Ивановић С. Радисав, Ивановић М. Драгиша, Ивановић М. Лука, Ивановић А. Милета, Ивановић П. Радисав, Ивковић Љ. Радивоје, Ивановић Ж. Витомир и Ивковић Д. Божидар;

борци: Јанковић А. Боровоје, Јанковић Д. Љуби-
ша, Јанковић С. Стеван, Јањатовић А. Ђорђе, Јанко-
вић Ђ. Милорад, Јанићијевић И. Крстивоје, Јашић
М. Добросав, Јакшић Љ. Илија, Јашаревић П. Јован,
Јагњић В. Ђура, Јанковић Љ. Вујадин, Јањић Д. Бу-
димир, Јанковић В. Чедомир, Јаначковић В. Ђорђе,
Јефтић Д. Миладин, Јекић Б. Жарко, Јеремић Ј. Ми-
лутин, Јеремић С. Велибор, Јестратијевић В. Ни-
кола, Јевђенијевић В. Михајло, Јевремовић Д. Весе-
лин, Јевтић М. Драгољуб, Јефтић С. Гроздан, Јеф-
тић Ј. Радисав, Јоковић П. Илија, Јокић М.
Маринко, Јокић Д. Младен, Јокић Д. Живадин,
Јонових М. Радојица, Јошовић Х. Милутин, Јо-
вановић Б. Александар, Јовановић В. Алексан-
дар, Јовановић М. Димитрије, Јовановић Ж. Дра-
гиша, Јовановић М. Младен, Јовановић М. Милан,
Јовановић С. Милан, Јовановић Љ. Миленко, Јова-
новић Ч. Мирослав, Јовановић Ђ. Момчило, Јовано-
вић М. Радивој, Јовановић Ј. Радомир, Јовановић Д.
Радосав, Јовановић Д. Србислав, Јовановић С. Сто-
јан, Јовановић С. Светозар, Јовановић Т. Трајан,
Јовановић П. Велимир, Јовановић С. Велимир, Јовано-
вић В. Живојин, Јовановић Г. Живорад, Јовановић
С. Живомир, Јовичкић Ж. Александар, Јовичкић А.
Иван, Јовичкић В. Србољуб, Јовић Н. Чедомир и Ју-
ришић М. Илија;

борци: Калинчевић С. Радивоје, Камелет Т. Тодор, Капетанчић К. Жарко, Капудер З. Иван, Карић

С. Драгутин, Карић С. Славко, Карахметовић М. Хајрудин, Каран Л. Мирко, Кашић В. Александар, Кешери Л. Лајош, Кишечјак М. Крешимир, Киш А. Евген, Киш Ј. Михајло, Кнежевић М. Борисав, Кнежевић Ц. Драгослав, Кнежевић Д. Јанко, Кнежевић Н. Радисав, Којадиновић М. Драгољуб, Којадиновић С. Стојан, Костић Ј. Мика, Костић Ц. Милан, Костић Д. Милорад, Ковач Д. Јанко, Ковачевић В. Милорад, Ковачевић М. Радомир, Ковачевић В. Живко, Ковановић С. Никола, Козић Н. Драгутин, Крантић Љ. Драгољуб, Крантић В. Драгослав, Крантић Д. Вељко, Крековић Б. Младен, Кресовљак С. Мато, Кресовљак М. Милош, Крсмановић Ђ. Радомир, Крстић Р. Драгослав, Крстић М. Славољуб, Куглер С. Јован, Вукосављевић Ј. Стеван, Кумчак А. Јано, Кузмановић Ж. Драгослав, Лацковић М. Обрад, Лазаревић З. Петар, Лазаревић С. Драги, Лазић Д. Дорица, Лазић Д. Љубисав, Лазић М. Саво, Лазић Љ. Живко, Ленградић С. Мато, Лепејевић Д. Ђорђе, Лежаков Ј. Славко, Лукић М. Милош, Лукић С. Александар, Лузајић В. Томо, Љубеновић С. Миољуб и Љубеновић В. Станиша;

борци: Мачковић Ж. Миодраг, Мачковић Д. Перо, Мацаревић Ф. Јосиф, Мајсторовић В. Милосав, Макевић Н. Милорад, Максимовић В. Божидар, Максиминовић М. Јова, Максић Љ. Милош, Максић М. Милован, Максовић С. Миодраг, Манасијевић П. Драгиша, Мандић П. Александар, Манић Д. Јеленко, Марчић И. Ратко, Марић М. Живојин, Маринковић Љ. Александар, Маринковић Р. Андрија, Маринковић Ђ. Боровоје, Маринковић Ј. Димитрије, Маринковић М. Добривоје, Маринковић А. Лилија, Маринковић Ј. Милутин, Маринковић С. Живко, Марјановић Г. Недељко, Марјановић В. Никола, Марковић М. Богољуб, Марковић Д. Бошко, Марковић Ј. Драгомир, Марковић Д. Илија, Марковић Т. Јеврем, Марковић Д. Љубиша, Марковић П. Милосав, Марковић Б. Милутин, Марковић Ч. Миодраг, Марковић Ж. Радован, Марковић М. Сретен, Марковић А. Вецо, Марковић И. Вукашин, Марнић П. Антон, Мартиновић И. Петар, Матићек Ф. Славко, Матић П. Бранислав, Матијашевић Милован, Матојевић Р. Миле и Матовић М. Миленко;

борци: Мићић М. Васо, Михајловић М. Аранђел, Михаљевић А. Иван, Михајловић Ј. Љубиша, Микић Б. Миливоје, Мијаовић М. Александар, Мијатовић С. Чедомир, Мијатовић О. Радоган, Миладиновић М. Јанко, Миладиновић Ј. Петар, Миланковић Н. Борислав, Миланковић Ф. Лазо, Милановић И. Богдан, Милановић Ж. Јован, Милановић И. Миле, Милановић С. Милета, Милановић Г. Радосав, Милановић Т. Вико, Миленковић В. Радомир, Милетић Б. Драгољуб, Милетић В. Милисав, Милић М. Душан, Милић Р. Јеврем, Милић Д. Миленко, Милић А. Предраг, Милић Р. Тихомир, Миличевић Р. Миливоје, Милинковић Ж. Живојин, Милинковић М. Драгиша, Милојевић С. Милорад, Милојевић Т. Радољуб, Милојевић М. Чедомир, Милојевић Ж. Добривоје, Милосављевић М. Димитрије, Милосављевић Б. Љубомир, Милосављевић Д. Славко, Милосављевић М. Танасије, Милошевић В. Бранко, Милошевић Б. Ђорђе, Милошевић Д. Младен, Милошевић Б. Петар, Милошевић С. Радомир, Милутиновић Р. Љубисав, Миловановић М. Божидар, Миловановић Д. Драгутин, Миловановић Д. Милован, Миловановић Д. Недељко, Миловановић М. Љубиша, Миловановић М. Радисав, Миловановић П. Тихомир, Милковић С. Арсен, Миљковић М. Душан, Миљковић Ј. Милан, Мрчић М. Војислав, Мириловић М. Момир, Мирковић Ж. Драгослав, Мишић М. Славко, Мишколц С. Павле, Митић М. Чедомир, Мирић А. Ђорђе, Митрашиновић П. Живко, Митрић Т. Веселин, Митровић М. Ђорђе, Митрић Р. Чедомир, Митровић К. Драгутин, Митровић М. Ђорђе, Митрић Б. Милорад, Митрић Р. Радован, Младеновић Ј. Душан, Младеновић Ж. Младен, Младеновић Љ. Радивоје, Модрић Г. Грга, Моравчевић И. Богољуб, Мусин И. Јашо и Мосоревић Ж. Владимир;

борци: Новаковић Д. Драгомир, Николић М. Радосав, Нешић С. Божидар, Николић С. Стојадин, Николић В. Бошко, Николић Б. Борислав, Николић Ж. Драгомир, Николић В. Ђорђе, Николић Ђ. Јован, Николић Н. Милутин, Николић Ж. Милорад, Николић Г. Здравко, Николић Т. Живко, Николић Ж. Живко, Николић Р. Живота, Никшић Ј. Божидар, Никић Ж. Милован, Нинковић М. Петар, Недељковић Д. Душан, Недељковић М. Светко, Недовић М. Мирослав, Немањин Т. Иван, Нешић Р. Борисав, Нешић Милован, Нешић Р. Радивоје, Нешић В. Радивоје, Нешић С. Гадоје, Нешковић Ж. Војислав, Невенковић А. Љубиша, Новаковић М. Милован, Новаковић В. Радмило, Новаковић П. Рајко, Новаковић Д. Трифун, Новић Б. Густав, Настасијевић Ж. Миодраг, Настић И. Радослав, Обрадовић М. Драгољуб, Обреновић Д. Милош, Обрадовић Р. Милован, Огњенов М. Властимир и Оршић Р. Јован;

борци: Палежевић В. Милорад, Пантелић М. Радмило, Пантић П. Миодраг, Пантић А. Војислав, Павловић М. Александар, Павловић С. Александар, Павковић Д. Драгослав, Павловић Б. Љубиша, Павловић М. Миодраг, Павловић О. Мирослав, Павловић М. Недељко, Павловић С. Предраг, Павловић Д. Радомир, Пауновић В. Радован, Пецикоса Н. Андрија, Пејак И. Александар, Пејић Р. Милисав, Пејин В. Александар, Пенџић М. Ђорђе, Перчић М. Марко, Перендић М. Миладин, Перић Д. Миодраг, Перић Ж. Миладин, Перић Н. Зарије, Перишић В. Радивоје, Перковић С. Јозо, Петковић М. Радиша, Петковић Р. Живан, Петковић Ч. Живота, Петровић М. Андрија, Петровић И. Благоје, Петровић Ч. Часлав, Петровић Д. Бранко, Петровић Р. Драгиша, Петровић М. Душан, Петровић Ж. Јован, Петровић Б. Љубомир, Петровић В. Миливоје, Петровић Б. Милорад, Петровић Б. Стојан, Петровић К. Тихомир, Петровић В. Тихомир, Петровић М. Живко, Пице П. Јован, Пинтер Ј. Јанош, Плаћаш М. Јован, Полак В. Богољуб, Попов Ч. Павле, Поповић М. Александар, Поповић П. Душан, Поповић С. Љубивоје, Поповић А. Младен, Поповић М. Новак, Поповић П. Живко и Познић П. Милан;

борци: Рац М. Јован, Рацић Р. Чедомир, Радак Н. Јосип, Раденковић М. Милан, Раденковић П. Никола, Радецковић Д. Светислав, Раденковић М. Живорад, Радић Р. Бранислав, Радић Ј. Јован, Радисављевић М. Бранислав, Радосављевић Ј. Доброслав, Радосављевић М. Радосав, Радивојевић А. Раденко, Радивојевић Б. Славиша, Радојчић Р. Миодраг, Радојчић М. Живко, Радојевић В. Миодраг, Радојевић Б. Милосав, Радојевић А. Момир, Радојевић В. Владимир, Радојевић Ј. Здравко, Радојковић М. Мико, Радомировић М. Радован, Радовић А. Витомир, Радовановић Б. Чедомир, Радовановић С. Љубивоје, Радовановић С. Живојин, Радуловић К. Милутин, Рафеловић И. Трајко, Раичић К. Владимир, Раић Р. Александар, Раић М. Драгомир, Раић В. Михајло, Рајковић Д. Драгиша, Рајковић М. Драгутин, Рајковић В. Милосав, Ранковић П. Славко, Рамада А. Александар, Рамић Д. Милан, Рамовић А. Демио, Рашић Р. Милорад, Рашић Р. Тихомир, Ређић В. Станислав, Росић Р. Миодраг, Ристић Д. Драгољуб, Ристић М. Душан, Ристић С. Миодраг, Ристић М. Милорад, Ризнић Т. Јован, Романовић Ј. Драгољуб и Руски М. Милош;

борци: Сабановић И. Милан, Сакић С. Назив, Салајевић Г. Ђорђе, Сарић М. Миленко, Савић А. Данило, Савић Б. Степан, Савић Ж. Живојин, Савковић М. Драгомир, Савковић Р. Марко, Секулић Ј. Живорад, Секулић П. Александар, Семек Ј. Лајош, Симић М. Цветин, Симић С. Драгутин, Симић А. Реџеп, Симић С. Живадин, Симић М. Живота, Симић С. Милисав, Симовљевић Ј. Бошко, Скакић Б. Милош, Скендеровић В. Фрањо, Склабински П. Павло, Смиљанић Р. Драгослав, Смиљковић М. Миодраг, Смиљковић Д. Милорад, Сокчић С. Бодо, Соколовић А. Божидар, Спасојевић Д. Живојин, Срећковић П. Сретен, Срејић А. Миодраг, Сремац С. Јоца,

Сремчевић С. Душан, Сретеновић Ж. Цветен, Стаменковић Б. Трајко, Старчевић М. Драгиша, Старчевић М. Душан, Станић М. Гавро, Станић Ђ. Војислав, Станимировић М. Витомир, Станковић И. Милан, Станојевић А. Драган, Станојевић Ж. Миодраг, Станојевић Б. Немања, Станојевић Љ. Рајко, Станојевић А. Слободан, Станков Ђ. Драгољуб, Станковић В. Божидар, Станковић Ј. Лазар, Станковић Љ. Миловоје, Станковић Ј. Радослав, Станковић В. Светозар, Станковић Р. Владимир, Станковић М. Живорад, Становић Ж. Милован и Станушић К. Милосва;

борци: Стефановић Н. Будимир, Стефановић Н. Драгомир, Стефановић И. Радојко, Стефановић М. Радомир, Стефановић М. Славољуб, Стефановић А. Владета, Стекић Т. Милисав, Степановић М. Александар, Степановић М. Живорад, Стерезојевић С. Цветко, Стевановић С. Богољуб, Стевановић М. Душан, Стевановић Д. Исајло, Стевановић М. Миљунко, Стевановић Ж. Милан, Стевановић С. Миленко, Стевановић Ј. Милош, Стевановић Б. Радован, Стевановић Ж. Светислав, Стојановић Д. Боривоје, Стојановић Д. Чедомир, Стојановић С. Драги, Стојановић Б. Младен, Стојанов Д. Никола, Стојичевић М. Светозар, Стојић М. Александар, Стојић В. Драгутин, Стојић Д. Стево, Стојисављевић С. Ђуро, Стојиљковић Д. Светозар, Стојковић М. Алекса, Стојковић Д. Драгојло, Стојковић М. Славко, Стоканов Ж. Миленко, Стокић А. Стојан, Стошић Ч. Борисав, Стошић К. Бранислав, Стошић М. Слободан, Стојишић С. Жарко, Стојишић К. Душан, Суботић С. Павле, Суботин Ж. Радослав, Свак Ј. Јано, Шабановић И. Славко, Шабановић М. Шабан, Шавић В. Станислав, Шћепановић С. Вукосав, Шимоновић М. Радомир, Шкуљећ Ј. Самујило, Шојић Ђ. Милан, Шповић Ф. Младен и Шутулић Д. Славољуб;

борци: Табаковић Ж. Биодраг, Табаковић С. Живорад, Табић С. Божидар, Тадић Д. Добривоје, Такач А. Пајо, Тапчан С. Јосип, Тасић З. Станислав, Тасић Б. Здравко, Теодосић М. Драго, Теофиловић М. Милан, Теовић Д. Миодраг, Терзић Ч. Душан, Тодорић И. Драгољуб, Тодорић Б. Љубиша, Тодоровић И. Бранислав, Тодоровић М. Мирослав, Тодоровић С. Славољуб, Тодоровић М. Тиосав, Тохол Н. Милорад, Томић А. Јован, Томић Р. Милорад, Томић Р. Ратко, Томић В. Станимир, Томић Т. Веселин, Томић М. Вукадин, Тордај П. Андрић, Тисоковић В. Милун, Тошић М. Радивоје, Трајиловић Д. Бранко, Трајковић М. Драгољуб, Трифковић М. Властимир, Тринић М. Живан, Трубан Ј. Јано, Трусина Ј. Стеван, Туцаковић М. Драгослав, Туцаковић В. Живота, Урошевић Н. Драгутин, Вајагић Ј. Младен, Васић С. Миладин, Васић С. Милија, Васић С. Миодраг, Величковић С. Аврам, Величковић В. Богосав, Вељковић С. Богосав, Вељковић Ј. Божидар, Вељковић В. Добривоје, Вељковић А. Радомир, Вељковић Г. Живадин, Веселиновић М. Никола, Весић Д. Живомир, Вићентијевић М. Драгољуб, Видановић Ј. Тугомир, Видојковић А. Миодраг, Вилотијевић Б. Момир, Вирав А. Арапад, Вујиновић Р. Светислав, Вучић Р. Предраг, Вучковић М. Младен, Вујинић С. Лазар, Вукадиновић В. Димитије, Вукичевић С. Бошко, Вукић С. Ђуро, Вукмановић Ђ. Љубина, Вукманов Г. Тома, Вуковић Г. Русин, Вуковић В. Васа, Вуксић Б. Радисав, Зарић Ј. Илија, Здравковић С. Манојло, Здравковић М. Миливоје, Златковић М. Данило, Златановић Ц. Миодраг, Живадиновић Ж. Драган, Живанов Н. Лазар, Живановић Р. Миодраг, Живановић М. Милорад, Живановић А. Предраг, Живановић М. Живко, Живковић М. Христивоје, Живковић Ј. Ива, Живковић Г. Милисав, Жикић Д. Милутин, Живковић В. Миодраг, Живковић Ж. Радосав, Живковић Д. Вукадин, Животиновић Р. Благоје, Животиновић М. Михајло и Живуловић Б. Павле.

Бр. 579

30 октобра 1946 године

Београд

Секретар,

М. Перуничкић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

решио је

да се за умешност у командовању и нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ПАРТИЗАНСКЕ ЗВЕЗДЕ III РЕДА:

мајор Некић М. Кажимир;

капетани: Антулов Н. Борис, Ђосић К. Симо, Кезеле Ј. Славко, Маћешкић М. Нинко, Петровић М. Никола, Подкоњак С. Богдан, Вејновић И. Петар, Вучковић Д. Стево, Божић М. Глишо, Маћешкић Т. Томо, Рендулић М. Марко и Шормас Л. Јово.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

мајори: Иваневић Ђ. Душан и Суботић С. Милош;

капетани: Буљат П. Марко, Бурсаћ С. Јово, Дејановић А. Саво, Димов А. Георгије, Херемич М. Мустаја, Хркац П. Петар, Крижан П. Иван, Матаковић М. Мијо, Мићуновић П. Обрад, Немчић Ј. Вјекослав, Округ А. Антон, Остојић Б. Лазо, Петровић М. Никола, Синобад П. Бранко, Стојић М. Милић, Шево П. Драгија, Шево Г. Иван, Шијан Н. Богдан, Трљага Н. Душан, Томашевић Ј. Лука, Трбојевић С. Љубан, Видичек С. Владимир и Вучковић М. Љубо;

поручници: Башић Т. Анте, Борић Ј. Гојко, Бркић Ш. Максим, Делић Л. Стеван, Дукић Ђ. Милан, Гргорац С. Ратко, Џепина Т. Бошко, Глумац М. Стево, Долиш С. Раде, Граовац М. Илија, Илић Ј. Миленко, Јанковић Л. Мирко, Костевац Ј. Алфонз, Лончар Ђ. Никола, Мирић И. Јован, Мрђа Р. Душан, Мухевић А. Иван, Обрадовац П. Марко, Пузић С. Милош, Радовић Ј. Павло, Родић Н. Благо, Тепшић Д. Миле, Томасовић Ђ. Богдан, Вујић С. Дмитар и Жигић Н. Јован;

потпоручници: Новаковић Т. Васо, Огризовић М. Манојло и Огњеновић Н. Бранко;

Брујић П. Петар, Дозет С. Дане и Вукелић И. Милан.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

поручници: Благдан Љ. Иво, Бонајто К. Пасколине, Бузацић С. Здравко, Чубра П. Гојко, Дружинец В. Јосип, Флековић Е. Славко, Габрић Ф. Срећко, Грабер Ј. Иван, Јокић Б. Миленко, Коруга Р. Дане, Ковачић Ј. Душан, Крунић Б. Златимир, Јабус Н. Илија, Лончар Н. Милан, Мазовец Ф. Јоже, Међава Ј. Милован, Милановић Д. Раде, Милић И. Ђураћ, Павковић Д. Пајина, Пришута С. Милан, Радивојевић С. Рајко, Родић М. Душан, Ружић М. Маријан, Супчић А. Вјекослав и Зекић Ј. Франьо;

потпоручници: Банковић С. Витомир, Билић И. Анте, Бркић А. Мухамед, Хар Д. Антон, Хинић В. Дане, Јакић Ј. Иван, Караћоле Ј. Петар, Липовац М. Атих, Милаковић Ј. Миленко, Панаћ Г. Мираћ, Пупавац Ђ. Вајо, Радојковић Драгутин, Радујко М. Душан, Рогина Ш. Штефан, и Тркуља М. Радован;

заставници: Бабић П. Гојко, Блануша С. Јовица, Ботица Н. Франьо, Добрић С. Миле, Додиг Л. Коста, Дулар Ф. Мартин, Грујић Н. Милан, Иванић И. Милан, Јерковић Д. Богдан, Камлен П. Ратко, Клашња М. Ђуро, Костаншек А. Борис, Мандић Ј. Милан, Матавић Н. Славко, Милић И. Радослав, Миљун М. Петар, Опачић Ј. Андрија, Поповић Ј. Милан, Поповић Б. Момчило, Радојевић В. Илија, Страх Ј. Валентин, Скудрић М. Богдан, Томић Ф. Дравољко, Вучковић Ј. Ђуро, Вујић Ј. Ђуро, Зекић О. Милош и Зекић Л. Љубо;

ст. водници: Антонини Ј. Душан, Бањац П. Симо, Диздар С. Хасан, Дмитрашиновић Б. Сава, Ковачевић М. Младен, Лемајић П. Милан, Маћешкић Н. Милош, Мисловић М. Милица, Остримовски Ђ. Славко, Питон Н. Анте, Поповић П. Ђуро, Радичанин М. Перо, Рукавина Ј. Јосо, Рукавина П. Томо, Седлар Ј. Маријан, Таталовић С. Милан и Жежељ О. Љубо;

водници: Бракић М. Душан, Ђилас М. Маринко, Јајић М. Никола, Личина П. Дане, Петровић М. Стеван, Рокнић П. Симо, Турало Т. Божо и Вишњић Ђ. Ђуро;

м. водник Манојловић П. Милош;

борци: Акшам М. Милица, Атлагић С. Шпиро, Бајић Н. Јово, Банић Х. Динко, Блажичко А. Јосип, Блажић М. Марко, Ботери П. Анте, Булајић М. Бранко, Ђонлић Л. Крунослав, Ђорђевић Т. Бранислав, Ђукић Р. Саво, Јанковић Ф. Ђуро, Јелеска И. Миливој, Коларић М. Антон, Коларић М. Божо, Крапљевић В. Рудолф, Лазић П. Раде, Матутиновић А. Анте, Михаљчић В. Ђуро, Младићек С. Марко, Царић И. Стјепан, Петковић П. Јосип, Плетикоса А. Симо, Ријић С. Ђуро, Зјакић С. Ризо и Банда Н. Божо;

Билић Ф. Симо, Блажина А. Славко, Цветковић М. Стево, Доган Л. Борис, Фунјић М. Паво, Хренек К. Томо, Кирић И. Мато, Лујајић М. Раде, Милетић М. Тонка, Новак Ф. Јозе, Перић А. Иван, Рајачић П. Наца, Расковић Д. Бошко, Сарић М. Ђуро, Шеатовић Ђ. Стојанка, Вајс Ј. Влатка, Винкета П. Лукан, Жлендер Ј. Иван и Вујаклија П. Милан.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

борци: Дулић З. Слободан, Капетаповић Л. Бранко, Љашкијевић С. Михајло и Матић М. Милан.

Бр. 577

30 октобра 1946 године
Београд

Секретар.

М. Перуничић, с. р.

Претседник,

др И. Рибар, с. р.

ИЗ ЗЕМАЉСКИХ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“, службени лист Народне Републике Хрватске, у броју 45 од 16 маја 1947 године објављују:

Решење о обавезној оправци и довршењу станбених зграда;

Решење о прекласирању државних угоститељских предузећа.

У броју 46 од 21 маја 1947 године објављују:

Правилник о пословним (рачунским) књигама адвоката.

У броју 47 од 23 маја 1947 године објављују:

Упутство о начину обрачунавања пројектантских услуга у грађевинарству.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ у броју 21 од 14 маја 1947 године објављује:

Наредбу о цепљењу против беснила.

У броју 22 од 21 маја 1947 године објављује:

Уредбу о оснивању главних дирекција Министарства трговине и снабдевања Народне Републике Босне и Херцеговине;

Уредбу о оснивању Комисије за фискултуру при Влади Народне Републике Босне и Херцеговине;

Уредбу о течајевима за мајсторе воћаре;

Уредбу о измени члана 6 Уредбе о теренском додатку;

Саопштење о почетку рада арбитражних већа на подручју Народне Републике Босне и Херцеговине.

САДРЖАЈ:

	Страна
360. Уредба о изради плана увоза и планској подели робе увезене из иностранства —	557
361. Уредба о привременим техничким прописима за бетон и армирани бетон — — —	559
362. Уредба о оснивању и раду трговачких заступништава иностраних предузећа и установа — — — — —	559
363. Уредба о повишењу зараде рударских радника — — — — —	560
364. Уредба о амортизационом фонду државних грађевинских предузећа — — — — —	560
365. Уредба о преносу послова Управе за мере и драгоцене метале у надлежност Савезне планске комисије и министарства трговине и снабдевања народних република — — —	361
366. Уредба о оснивању и раду државних мајсторских радионица ликовне уметности —	562
367. Правилник о хигијенским и техничким заштитним мерама у грађевинарству — —	563
368. Правилник о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду у кудељарама	575
369. Измене Упутства о творничким хигијенчарима — — — — —	577
370. Упутство за остварење надпланске добити	577
371. Наредба о пријављивању робе за извоз, увоз и транзит — — — — —	578
372. Наредба о изради, промету и употреби белог метала од паладиума и злата („паладора“) за зуботехничке потребе, као и контроли над овим — — — — —	579
373. Решење о прежигосању меничних бланкета и о пуштању нове емисије признаница о пријему закупнине од зграда — — — — —	579
374. Решење о обавезном полагању повериоцима свих досада наплаћених отплата и заплених износа по предатним и окупацијским потраживањима — — — — —	580
Исправка Наредбе о обавезном полагању код Државне инвестиционе банке депозита у новцу којима рукују државна надлештва и установе — — — — —	581